

RUH ve MADDE

Eylül 2019 Yıl:60 Sayı:716 ÜCRETSİZ

Ken Wilber ile Söyleşi

Rick Archer

Hatırlamak

Nusret Yılmaz

Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi

Craig Hamilton

Aşık Veysel

M. Reşat Güner

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

116

SEVGİLİ OKUYUCULAR

DÜNYA OKULU olarak adlandırılan ruhsal varlığın en ileri deneyim sistemi, artık kapanışının son çağrılarını iyice artırdı. Varlığın ihtiyaçlarına en güçlü olanakları sağlayan, en basitinden en ilerisine kadar her gelişim düzeyine göre seçenekler sunan bir gezegendeyiz. İlâhî Nizam ve Kâinat kitabında belirtildiği üzere, hidrojen aleminde Güneş'ten dahi daha ileri bir gelişim seviyesinde bulunan Dünya'mız sabırlı bir anne gibi üzerindeki evlatlarına en büyük toleransı gösteriyor. Yıkıcılığına rağmen insanlığı halen kucaklıyor, ev sahipliği yapıyor.

Döke saça öğrenen çocuklar gibi, otomatik ve yarı-idrakli anlayışlarımızla dengeleri bozmaya devam ediyoruz. Bunu hem olaylarla birbirimize yapıyoruz, hem doğaya yapıyoruz. Nefsaniyet ve vazife arasındaki vicdani seçimlerimizle ilerleme yolundayız. Sonuçta varlık için iyi, kötü, güzel, çirkin diye bir şey yok; sadece deneyim var. Diğer taraftan denge bozulduğunda sistem hemen o dengeyi tekrar oluşturma arayışına girer. Sebep ve sonuç yasası mükemmel bir şekilde işler; ister bu hayatımızda ister gelecek hayatlarda o denge sağlanır.

Zamanlar hızlandığı için, yüzeysel zaman görünümünde, sebep ve sonuç dengesi sağlanma girişimleri de hızlanmış görünüyor. Okul kapanışa geçtiği için her sınıf seviyesinden dersler açılmış durumda. Bu aynı son sınıfa gelmesine rağmen, alttan dersleri kalan öğrencinin durumuna benziyor. Bitirmeye az kaldı; oysa halen veremediğimiz vicdani dersler var. Gelişim aşamamızın çok altında gibi görünen olaylarla karşılaşınca isyan bayrağını açıyoruz da, acaba bu neden başıma geldi diye sorguluyor muyuz? Geride eksik bıraktıklarımız tamamlanmaya çalışıyor.

Atasal olarak aktarımlar yeni jenerasyonlar içinde dengelenir. Dedemiz erik çaldığında, torunları olarak bizlerin dişi kamaşır. Aile bir sistemdir. Ailede bozulan dengeler de, yeniden kurulma ihtiyacı içindedir. Varlık olarak en çok bizim gelişimimize hizmet edecek aileye doğarız. Vazifeli sistemler, organizasyon içinde en faydalı olabilecek kurguları tasarlar ve hiçbir şekilde çelişmeyecek olaylar, durumlar, hareketler meydana getirir ve bizim önümüze çıkarırlar. Çabamız, idraklenmemiz oranında biz de o olayların yönüne dahil oluruz. Kaderi olan; o çabayı göstermek ve hidrojen alemini bitirerek sevgi planına yönelmektir. Vazife planına giden yol bu süreçten geçiyor. Çaba gösteren neşyle tamamlarken okulu, tembellik eden daha da sıkışıklık yaratıyor kendine... Kurtarıcı tek yolumuz vicdanlarda beliren çabadır.

İlâhî Nizam ve Kâinat kitabı ücretsiz ONLINE okumalarımız her Pazartesi 21:00 – 22:30 arasında Perculus sisteminden devam ediyor. Geçmiş oturumlara erişim de mümkün. ilahinizamvekainatonline@gmail.com adresine mail atarak kayıt olabilir ve şifre edinebilirsiniz.

Selam ve sevgilerle

Ruh ve Madde

BİLYAY ATÖLYE

14-15 ARALIK 2019
Cumartesi-Pazar
10:00 - 17:30 ÜCRETLİ

Mark Wentworth ile
İÇİMİZDEKİ TANRIÇA

Hangi nedenle bir kadın doğal bir ev hanımı iken, bir diğeri önceliği kariyerine verir? Neden bazı alanlarda kendimizi güvende hissederken bazılarında rahatsızlık hissedersiniz?

Ve neden başarısız ilişkiler seçer, nefret ettiğimiz işlerde çalışır veya hayallerimizin peşinden gitmeye direniriz?

Evet, hepsi içimizdeki Tanrıçalara uzanır; tek yapmamız gereken onu azat etmek ve lehimize çalıştığından emin olmak!

Bu neşeli, eğlenceli ve derin bir içgörü kazandıracak olan atölye çalışması, hikaye anlatıcılığı, renk ve psikolojiyi kullanarak, davranış kalıplarımızı ve kişilik özelliklerimizi analiz etmemizi sağlayacak olan Mark Wentworth tarafından sunulacaktır.

Atölye Çalışması sürecinde, kendinizi bir veya birden fazla Tanrıça ile özdeşleştiriyor bulacaksınız :

- **Aphrodite** Güzellik ve Sanat Tanrıçası
- **Artemis** Macera ve alternatif hayat tarzlarının Tanrıçası
- **Athena** Şehrin Tanrıçası, modern dünyanın kariyer kadını
- **Demeter** Mutfak ve doğumun Tanrıçası
- **Hera** Gelenek ve ailenin Tanrıçası, gerçek bir aile reisi
- **Persephone** İki dünya arasında yürüyen vizyonerlerin Tanrıçası
- **Hestia** Dünya ve Evin Tanrıçası

İngilizce-Türkçe çeviri yapılacaktır.

Kayıt ve detaylı bilgi için
bilyay@bilyay.org.tr

Saadet Er 0-212-2431814

Yer: Hasnugalip Sok. Pembe Çıkmazi.
Zarifi Ap. No: 4 D:6 Beyoğlu/İstanbul

**Bir kez içinizdeki Tanrıçayı keşettiğinizde,
kendinizi, olumlu değiştirmek
yönünde daha iyi anlarsınız.**

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Genel Yayın Yönetmeni
K. Levent KOSOVA

Teknik Sorumlu
Dilek YILMAZ

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Gülşah ÇAPRAK

Kapak
Ferda TULUNTAŞ

Dizgi
Ruh ve Madde

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2019 Sayı: 716 Cilt: 60

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY)**
Vakfı'nın bir kuruluşu olan **Bilyay Yayıncılık**
Eğitim ve Sağlık Hizmetleri Ltd. tarafından her ay
yayımlanmaktadır.

Bilyay Yayıncılık yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
34433 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI
hakkında bilgi almak için
web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.bilyayayincilik.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@bilyayayincilik.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

1960 yılında ilk baskısıyla sizlerle buluştuğu günden
bu yana hiç aralıksız 58 yıl her ay baskıyla hayat bulan
Ruh ve Madde Dergisi, 2018 Şubat ayı itibari ile
<http://www.bilyay.org.tr> adresimizde online ve ücret-
siz olarak sizlerle buluşmaya devam edecektir.

İçindekiler

4 **Madde, Evren, Alem** Dr. Bedri Ruhselman

12 **Ken Wilber ile Söyleşi** Rick Archer

2. Bölüm

20 **Hatırlamak** Nusret Yılmaz

26 **Aşık Veysel** M. Reşat Güner

28 **Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı:**

Amit Goswami ile Söyleşi Craig Hamilton

3. Bölüm

36 **Kozmik Gemi** Alpaslan Cebbaroğlu

37 **Etkinlikler**

İLÂHÎ NİZAM VE KÂİNAT'TAN SEÇMELER

Madde, Evren, Alem

*Dr. Bedri Ruhselman
tarafından derlenmiştir.*

MADDE, bütün tesirlere zemin oluşturan ve çeşitli oranlarda, bu tesirlere cevap veren bir unsurdur. Bu bilginin içinde saklı olan bir mânâ da şudur: Madde, kendi kendine hiçbir harekete geçmek veya en ilkel bir faaliyet göstermek kudretinde değildir. Onda kendi kendine bir oluş veya yapış imkânı yoktur. Yani, madde ancak, kendisine gelen tesirleri bekler ve bu tesirlerin yönlerine göre hâller, şekiller, durumlar alır. Şu hâlde, herhangi bir maddenin her türlü tesirden özgür bir hâlini –olduğunu varsayarak- düşünürsek, bu maddenin hiçbir şekle, hiçbir hâle sahip olmayacağını kabul etmemiz gerekir. İşte insan idraki ve tasavvuru dışında kalan, böyle bütün hâl ve şekillerinden soyutlanmış bir maddeye “amorft madde” veya “aslı madde” deriz. Demek ki amorft maddede:

a - Hiçbir hareket eseri yoktur. O, maddenin mutlak ve tam bir hareketsizlik hâlidir.

b - Maddelerde görünen bütün özellikler ve nitelikler, ancak onlardaki hareketlerin tezahürlerinden ibaret olduğuna göre, “mutlak hareketsizlik” hâli demek olan amorft maddenin ne şekli, ne özelliği, ne de nitelikleri sözkonusu olamaz.

c - Bu durumda olan bir hâlin idraki mümkün olamayacağından, amorft madde, mevcut olmakla birlikte, insanlar için “yok” demekle birdir.

d - Amorft veya aslı madde -mutlak hareketsizlik olan mahiyetinden dolayı- kendi kendine hiçbir hareket, hiçbir kıpırdanış yapamayacağı için, dışarıdan hiçbir tesir gelmeden kendiliğinden harekete geçmesi ve maddedeki hareketlerin birer sonucu olan şekilleri, hâlleri ve tezahürleri göstermesi imkânsız olur.

Bütün bu bilgilerden sonra kolaylıkla anlaşılır ki, insanların “madde” diye anladıkları ve kıymetlendirdikleri şeyler, dışarıdan gelen tesirlerin madde bünyesindeki imkânlarla meydana getirdikleri çeşitli hareketlerin tezahürleridir, amorft maddenin bizzat kendisi değildir.

*
* *

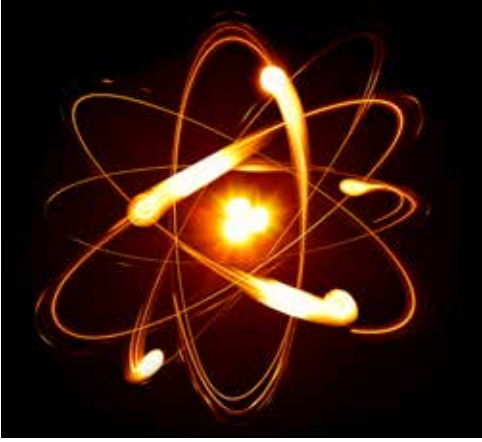
Bu şekillerin ve durumların, incelik-kabalık veya basitlik-karmaşıklık hâllerine göre, çeşitli idraklere ve görüşlere hedef olabilen kısımları vardır. Yüksek ve karışık hareket tezahürleriyle görünen maddeler, o oranda karmaşık ve gelişmiş durumlar gösterirlerken, az ve basit hareketlerle kendilerini gösterenler de o kadar ilkel ve basit nitelikler gösterirler.

Demek ki maddeler, en basit hareketlere sahip ilkel hâllerinden en karmaşık hareketlerle nitelenen yüksek durumlarına kadar, sayısız gelişim derecelerinde çeşitli kıymetler gösterirler. Şu hâlde, “en basit madde” demek, ilk hareketlerle amorft

maddeden ayrılarak ilk şeklini almış bir madde hâli demektir. Buna karşılık “yüksek, karışık madde” demek de, sayısız, çeşitli hareket kombinezonları ve tarzlarıyla, karışık durumlar ve şekiller almış madde hâli demektir.

*
* *

Burada, teknik bir bilgi olarak şunu ekleyelim ki; maddelerin ince-kalın hâlleri ile basit-karmaşık hâlleri kavramlarını birbirine karıştırmamalıdır. Maddenin basitlik-karmaşıklık farkları, onların bünyelerini oluşturan “hareket karmaşaları”nın az veya çok karışık ya da gelişmiş olmalarından ileri gelir. Eğer bir maddenin madde kombinezonları, bünyesini kuran değerler, yani hareketler; fazla, zengin ve karışık ise, o madde o kadar karmaşık olur. Ve basitlikten o kadar uzaklaşmış bulunur. Oysa incelik ve kalınlık kavramı, bu mânâyı taşımaz: Burada, maddenin içindeki bileşim ve değer miktarlarının azalıp çoğalması sözkonusu değildir. Dolayısıyla, bir maddenin inceliği, kalınlığı onun gelişim durumunu, yani amorft maddeye uzaklık ve yakınlık derecesini göstermez. Dışarıdan gelen güçlü tesirlerle, bazen bir madde bütününün cüzleri arasındaki bağlar artar ve güçlenir; hattâ hareketleri sınırlanacak şekilde, bu cüzler birbirlerine yaklaşırlar. Bu yüzden bunların hareketlerine etki etmek için -onları bu derece sıkıştırarak kadar güçlü olan tesirleri yenmeye yetecek derecede- güçlü tesirler yollamak gerekir. İşte bu maddeler, yoğun, kaba hâller gösterirler. Buna karşılık, madde bütününün cüzleri arasındaki bağlar zayıf olursa, bu

cüzlerin gevşek irtibatları, aralarında daha geniş mesafelerin kalması sonucunu doğurur. Ve bu cüzler, az ve zayıf tesirlerden de etkilenirler. Dolayısıyla, onları etkilemek, önceki kaba maddeleri etkilemekten daha kolay olur. Çünkü onları bu hâlde tutan tesirler, güçlü değildir. Bu nedenle, onları daha kolaylıkla yenmek mümkündür. Bunlar da, “seyyal” dediğimiz, ince maddelerdir. Şu hâlde, her safhada bulunan basit veya karmaşık maddeler, safhalarını değiştirmeden inceltirilip kabalaştırılabilirler. Buna örnek olarak suyu gösteririz: Buhar, su ve buz hâlleri, aralarında incelik ve kabalık farkları gösterirler. Fakat bunların her üçü de, amorf maddeye uzaklıkları aynı derecede olan ve aynı karmaşıklık kademesinde bulunan su maddesinden başka bir şey değildir. Yine bazen, karmaşık bir madde, nisbeten kendisinden basit olan diğer bir maddeye nazaran daha kaba olabilir. Meselâ demir maddesi, oksijenden daha karmaşıktır, fakat ondan daha yoğun ve kabadır.

*
* *

İnsanlar, en alt ve en üst sonsuz noktalar arasında uzanıp giden “hareketlerin basitlik ve karmaşıklığı zinciri”nde, ancak belirli sınırlar içindeki birkaç madde halkasının şekil ve hâllerini görüp idrak edebilirler. Bu hâller ve şekiller, hareketlerin azlığı veya basitliği bakımından, ilkelleşip aşağılara doğru inerek bir sınıra gelince, insan idrakinin alıcı sahasından uzaklaşmaya başlar ve nihayet tamamıyla kaybolurlar. Aynı şekilde, yukarı taraflara doğru da, madde zincirinin halkaları gittikçe artan ve karmaşıklaşan hareketlerle yükselir ve gelişme gösterirlerken, yine, insan idraki onları bir noktadan itibaren tamamıyla kaybeder. Çünkü bu sınırların ne alt tarafındaki, ne de üst tarafındaki madde durumlarına neden olan hareket nitelik ve niceliklerini, dünya maddesinin beyin cevherine bağlı hiçbir insan zekâsı ve idraki kavrayamaz. Bunun içindir ki, insanlar, evren maddelerinin sonsuzca uzanan zincirindeki birkaç halkadan başkasını anlama ve kendilerine göre “elle tutulurcasına” etüt konusu yapabilmeye kudretini gösterememişlerdir. Zaten bâzılarının, bâzı yüksek maddî tezahür imkânlarını ret ve inkâr etmelerinin başlıca nedeni de budur.

*
* *

Evrenin ilk madde hâlinde astronomik âlemimize doğru yürünen madde gelişimi yolunda, insanlar için anlaşılması mümkün olmayan karanlık bir saha vardır. Bu saha; kaba, dağınık, amorf bir madde bütününden ibarettir. Bu kaba ortamda, şekillenmiş madde oluşumları yoktur. İşte bu sahadan sonra bir menzile gelir ki, bu

menzile, hidrojen âleminin başlangıcını oluşturan “ilk hidrojen atomu”dur. Fakat bu adı, insanlar ilk atoma hidrojen dedikleri için kullanıyoruz; aslında, söz ettiğimiz ve bundan sonra da “ilk hidrojen atomu” diye söz edeceğimiz madde, insanların tanıdıkları “H” atomu değildir. İnsanlarca bilinen bu atom, buradaki atomun çok gelişmiş, karmaşık ve ileri bir hâlidir. İnsanlar bu ilk hidrojen atomunu henüz tanımamaktadırlar.

Dünyamızın ve küreleriyle, sistemleriyle, galaksileriyle bütün astronomik âlemimizin madde hâl ve şekilleri, bu hidrojen atomunun gelişmiş durumlarının çeşitli kombinezonlarından meydana gelmiştir.

Dünyamızı oluşturan elementlerin altında ve üstünde diğer, öyle elementler daha vardır ki, bunlar insanların idrak sahasından çok uzaktadırlar. Bu elementlerin üstte olan, insanların tanımadıkları, Dünya atomunun en ileri gelişim safhaları arasında bulunanları, onların tanıdıkları atomun üstünde, bambaşka yapıda ve kalitede cevher hâlleri gösterirler. Maddelerin bu hâllerinden bedenli varlıklar, yâni insanlar idrakleriyle yararlanamıyorlarsa da, çoğu kez, bunları daha üstün varlıkların da yardımıyla, otomatik olarak kullanmaktadırlar. Buna basit bir örnek olarak, bir insan kafasından diğer insan kafasına geçen fikir vibrasyonlarını gösteririz. Fikir vibrasyonları, insanların tanımakta oldukları maddelerin üstünde bulunan ve dünyada mevcut olan bir madde hâlidir. Aynen,

yüzyıllardan beri dünyada çeşitli spiritüalist ekollerin çeşitli adlarla anıp da bir türlü izah edemedikleri ve mahiyetini anlayamadıkları “perispri” denilen şey de, yine, dünyada bulunup, insanlar tarafından bilinmeyen madde hâllerinden biridir. Bunlar gibi, dünyada mevcut olup insanların tanımadıkları, yine madde enerjilerinin bâzıları da; sempati, sevgi, antipati, kin, korku, sevinç, gurur, kıskançlık, bencillik gibi, “sübjektif ruhsal durumlardır” denilip geçiverilen hâllerdir.

*
* *

Evren bir bütündür. Bu bütün; dünyalar, sistemler, âlemler dediğimiz birbirinden farklı birtakım cüzlerden oluşur. Evrende her âlemin kendisine özgü bir özelliği vardır. Ve bu özellikler, ruhların tekâmül ihtiyaçlarına göre ayarlanmıştır. İşte “aslî madde” veya “madde cevheri” dediğimiz şey; bu evren bütününe ana maddesini, mayasını oluşturan, mutlak hareketsizlik ve şekilsizlikle nitelenen, amorf bir madde hâlidir. Bu cevher, ilk harekete geçtiği ândan itibaren, gittikçe karmaşıklaşarak, birbirine oranla daha yüksek karakter değişimleri eşliğinde, safhaları meydana getirir. Biz, bu madde safhalarına, madde evrenini dolduran ve birbirine nazaran değişik özellikler gösteren âlemlerin birer çekirdeği veya aslî maddesi deriz. Çünkü birbirinden daha gelişmiş tezahürlere ortam olan bu, âlemlerin aslî maddeleri, ancak kendi âlemlerine özgü hareket ve şekilleri meydana getirebilmek kabiliyetindedirler. İşte her âlemin ilk maddesi veya atomu, evren aslî cevherinin ilk hâlinde evren

bütününe kadar yükselen yürüyüşünde varmış olduğu menzillerden biridir ki; bu menzillerin her biri, o âlemin karakterini bünyesinde taşır.

*
* *

Herhangi bir âlemin aslî maddesi, o âlemin ilk maddesidir. O ilk maddede, o âleme özgü bütün hâl ve şekillerin özü mevcuttur. Bu hâl ve şekilleri meydana getiren unsur da, “hareket”tir. Hareketlerin mahiyet ve karakterleri ise, her âlemin kendi özelliklerini doğuracak tarzda, değişiktir. Yâni, her âleme özgü, ayrı hareket tarzı vardır. Dolayısıyla, bir âlemin ilk aslî maddesi olan atom veya çekirdek; o âlemin henüz hareketlerini göstermediğinden, o âlem için, hareketsiz ve amorf durumda bulunur. Bu ilk atomlar, ilk hareketleri göstermek, çeşitlendirmek, arttırmak ve hızlandırmak suretiyle, o âleme özgü bütün hâl ve şekilleri, yavaş yavaş meydana getirirler.

Maddelerin, yukarıdan aşağıya indikçe hareketten hareketsizliğe, faaliyetten ataletle doğru yürümelerinin değişmez bir kural hâlinde görünmesi de, bu hakikatin bilimsel gözlemini oluşturur.

En yüksek ve gelişmiş maddeler, hareketleri en karmaşık ve çok olanlardır. Buna karşılık, maddeler, gelişim hiyerarşisinde aşağılara doğru indikçe, hareketleri azalır, basit hâllere geri döner ve nihayet, o âlemdeki hareket imkânlarına oranla sifra yakın bir durum alırlar.

*
* *

Aşağılara inildikçe hareketlerin

azalması, kıymetli diğer bir gözlemi daha verir: Madde hareketlerinin azalması ve basitleşmesi, maddelerin ilkelleşmesine neden olduğu gibi, o maddeye dışarıdan gelen tesirlerin azalması ve basitleşmesi de, madde hareketlerinin o oranda azalması ve basitleşmesi sonucuna neden olur. Meselâ hidrojen ve uranyum atomlarının bünyesini gözlemleyenler, bu hakikati orada görürler.

Hidrojen atomu, sayısız nitelik ve nicelikteki hareketlerle nitelenen bir madde hâlidir. Bu atomun daha karmaşık şekli olan uranyum atomu, bunun birçok katı fazla ve karmaşık hareketleri bünyesinde taşır.

Yine, bir hidrojen atomunun etrafına yaptığı tesir, uranyumunkinden daha azdır. İşte uranyumun hidrojene nazaran etrafına yaptığı tesirlerin yüksekliği ve fazlalığı, onun hidrojenden daha çok tesirler almakta olduğunu gösterir. Tesirler ancak, maddelerde doğurdıkları hareketlerle tezahür ettiklerinden, uranyum atomunun hareketleri hidrojeninkinden daha çok ve karmaşıktır. Dolayısıyla, burada, uranyumun etrafına fazla tesir göndermesi, fazla tesirler almakta olduğunu, yâni kendisine gelen tesirlerin o oranda reaksiyonlarını göstermekte bulunduğunu ifade eder. Çünkü hiçbir tesir tek taraflı

değildir ve maddede, ne aksiyonsuz reaksiyon olur, ne de cevapsız kalan aksiyon bulunur.

*
* *

Bütün hâl değiştirmeler, bütün şekil almalar ve şekil değiştirmeler, ancak hareketlerle ve hareketlerin çeşitlenmeleriyle mümkün olur. Böyle olunca, âlemimizin henüz hiçbir hareketini göstermeyen aslî maddesinin de Dünya’ımıza özgü hiçbir hâl ve şeklinin hemen hemen mevcut olmaması gerekir. Bu yüzden ona, âlemimizin amorf, yâni şekilsiz maddesi diyoruz. Şu hâlde, aslî madde, dünyamızın idraki karşısında ancak kuramsal olarak düşünülüp kabul edilebilen ve görünürde “yokluk” ifade eden bir realitedir ki, bu realitenin dünyamıza özgü çeşitli formlarını alabilmesi için, Dünya küresine ait bir sürü değer kazanması ve gelişim kademelerinden geçmiş olması gerekir.

*
* *

Bu bilgileri verdikten sonra, aslî maddenin önemli olan ikinci özelliğine geçiyoruz. İnsanlar şunu düşünebilirler: “Nasıl oluyor da nisbeten âtul ve hareketsiz olduğu hâlde, yâni âlemimizin hareketlerinden

yoksun bulunduğu hâlde, aslî madde, sonradan sayısız hareketlerle şekiller alarak birtakım gelişim safhaları geçirmeye başlıyor?” Bu sorunun cevabını verirken, aslî

maddenin yukarıda söz ettiğimiz ikinci özelliğini de belirtmiş olacağız. Burada, herkesin görebileceği bir örnekle işe başlayacağız: Şu masanın üzerinde hareketsiz olarak duran bir kalem var. Bu kalem -bünyesinde sayısız hareket karmaşalarını taşımakla birlikte- odadaki kaba maddelere ve görüş ölçülerimize oranla, herhangi bir hareketten yoksun bulunmaktadır, yâni kıvılcıdamamaktadır. Şimdi, bu kalemi parmağımızla biraz itersek, o, yerinden oynar ve ileriye doğru kayar, yâni hareket eder. Bu gözlem, dışarıdan gelen bir tesirle maddenin nasıl harekete geçmekte olduğunu gösterir. Eğer burada tesir makamında bulunan parmağımız kalemi itmese idi, o, kendi kendine bu hareketi yapmayacaktı. Aslî maddenin daha önce söz etmiş olduğumuz birinci özelliği budur. Fakat parmağımızla kalemi ittiğimiz zaman, onun buna derhal cevap verdiğini, yâni bir aksiyona karşı hemen reaksiyon gösterdiğini de gözlemliyoruz. Burada, onun parmağımıza karşı bir direnci mevcut olmasaydı, hareket etmesi de mümkün olamazdı. O zaman parmağımız, meselâ dumanın içinde yürüyen bir cisim gibi, geçip giderdi. O hâlde -kendisinin hareketsizliğiyle birlikte- dışarıdan gelen herhangi bir harekete derhal cevap vermek imkânı da kalemde mevcuttur. Ve bu da onun ikinci özelliğini oluşturmaktadır. Demek ki kendi kendine harekete geçme kudreti olmayan, daha doğrusu kendisinde hareket bulunmayan, atalet hâlindeki aslî madde, dışarıdan gelen herhangi bir tesire cevap verip, o tesir yönünde hareket etmek imkânına sahiptir. Her hareket de kendisine direnç yüzeyi oluşturabilecek, yâni

Ken Wilber ile Söyleşi

Rick Archer

2. Bölüm

Rick: Evet. Bugün konuşacağımız başlıca konulardan biri “**uyan, temizle, büyü**”; ayrıca, “**gelişim hatları**” kavramın hakkında da konuşmak isterim. Ve belki bu ikisi eşanlımlıdır veya bir Venn diyagramı gibi örtüşmektedir ve birbirine ilintilidir.

Ken: Tabii.

Rick: Öyleyse, bu konuya girelim, ilerledikçe sorularım olacak sana. Belki insanlara bir genel özet verirsin.

Ken: Tamam, evet. Bu, bir zamanlar ve hatta o zaman bile... büyük geleneklerin çoğunun inandığı şeydi, 1960’lar ve 70’lerde Doğulu gelenekler ABD’ye akın ettiğinde bile -ABD ve dünyanın dört yanında- çok, çok büyük psikologlar tarafından kurulmuş birkaç yeni psikoloji ekolü vardı. Ve özellikle biri, **Abraham Maslow** tarafından kurulan **Transpersonal (Benötesi) Psikoloji** idi; ABD’nin en büyük iki veya üç psikoloğundan biridir ve bu ekol, özellikle satori veya aydınlanma veya uyanma deneyimlerini inceleme amaçlıydı çünkü bunları, Batı’da, psikolojinin hiçbir yerinde bulamazdınız ancak derin bir şeyin yaşandığı pek açıktı. Böylece bu ekol başladığı sıralarda, hemen herkesin en güçlü hissi suydı: satori yaşadysan, her şey hallolmuş demektir. Bilinçdışı gölge unsurların varsa ve satori yaşadysan, bu gölge unsurların hepsini silip temizleyecekti. Yaşamında sorunlar yaşıyor idiyse, bir satori yaşamak bunları çözecekti çünkü satori, Tanrı ile bir oluyorsun, Ruh ile bir oluyorsun, her şeyle bir oluyorsun demektir!

Bu koşullarda, ters gidebilecek ne olabilirdi ki? Ve yüzlerce makale yazıldı; hepsi de satori yaşadığınızda bunun bastırma bariyerini nasıl kaldırdığını, gölge malzemenin nasıl yüzeye çıkıp entegre olduğunu; gelişim skalalarını -Maslow skalası, Kohlberg skalası, Loewenthal skalası- bunların hepsini nasıl hızlıca geçtiğinizi açıklıyordu, her şeyin harika olduğunu, her şey harikaydı. Satori yaşadığınız anda süperadamdınız! Süperkadındınız! Her şeyin icabına bakılmıştı. Buna, birkaç yıl, en azından on yıl boyunca güçlü bir şekilde inandık. O dönemin sonuna doğru, “Bir dakika, burada bazı şeyler doğru değil.” demeye başladık. Ve uzatmayayım; yaklaşık on beş yıl seyrettikten sonra, Doğulu gelenekler bu ülkeye geleli o kadar süre geçmişti ve öğretmenleri izledik; ruhsal öğretmenleri, meditasyon öğrencilerini izledik; onları elli yıl boyunca izledik.

Ve gördük ki **uyanış deneyimi derindir ve şaşırtıcı** sayıda şey yapmaktadır ancak **hiç onarmadığı**, halletmediği şeylerin sayısı da bir o kadar büyüktür. Ve düzinelercesini sıralayabilirsiniz... Sizi harika bir banker yapmayacağı gibi;

bariz olanlara ek olarak... satori yaşa, kuantum mekaniğinde Schrödinger dalga denklemi çözmeyeceksin; satori yaşa, iki km’yi 4 dakikanın altında koşmayacaksın; satori yaşa, 40 kg vermeyeceksin... Yani muazzam sayıda şeyi de sağlamıyordu.

Peki, ama ne yapıyordu? Eh, [fark yarattığını] gerçekten düşündüğümüz birkaç alanda, aslında fark yaratmadığını anladık. Bunlardan biri, “**temizlik**” dediğimizdi; bunu dediğimizde, bireyin kendi gölge unsurlarını açığa çıkartıp yüzleşmesine ve entegre etmesine yardım eden psikoterapötik, psikoanalitik vb. çeşitli uygulamaları kast ediyoruz. **Gölge unsurlar farklı nedenlerden dolayı rahatsızlık hissetmenize yol açan çeşitli tipte duygular, hisler, düşünceler ve dürtülerdir.** Örneğin, öfke- belki anne babanız size öfkelenmemenizi söyledi; belki içinde yetiştiğiniz din öfke taşıyamazsın, dedi; belki ne zaman öfkeleneniz aşırı rahatsızlık hissediyorsunuz; böylece, bunu farkındalığının dışına iterdiniz, aslında buna sahip çıkmazdınız. Ancak bunu öteye itmek, uzaklaşmasını sağlamadı; bunu, çok acılı nevroitik, hatta bazen psikotik belirtilere dönüştürdü ve bu, gerçek bir sorun oldu.

Şimdi, en başta, satori’nin her şeyi yaptığını düşündüğümüz dönem boyunca, gölge unsurları da hallettiğini düşündük. Meditasyoncuları 50 yıl izledikten sonra bulduğumuz şey, bunun illa ki gölge unsurlara hitap etmediği ve bazı vakalarda daha kötüleştirdiği idi. Çünkü, meditasyonun tutumlarından biri örneğin, bir meditasyon türü sadece tanıklıktır; bir şey ortaya çıkar ve siz,

“Bu bendeydi ama ben bu değilim” dersiniz. “Bunun farkındayım ama ben o değilim.” “Bunu görüyorum ama ben o değilim”: sadece saf özdeşleşmeme, özdeşleşmeme, özdeşleşmeme. Gölge öfkeye dair sorun ise onu sisteminiz dışına itmiş, bütünleştirmemiş olmanızdır; daha uzağa ittikçe onu ayırtırmaya devam edersiniz ancak, onu bütünleştirmesiniz. Onu gerçekten tamamen bırakabilmenizden önce, onu tamamen sahiplenmeniz gerekir; aksi takdirde ayırtmayı büyütürsünüz, baskılamayı büyütürsünüz. Bunu sahiplenmiyorsunuz, reddediyorsunuz ve işte, meditasyonun yaptığı buydu; daha beter etti.

Rick: Bir soru sorayım bu noktada. Budizm gibi bazı kadim geleneklerde, Yamalar ve Niyamalar’ı ile Patanjali’de etik, ahlak ve davranışa ilişkin öğütler vardır; sanki onlar, bu “temizlik” meselesine seslenmeyi denemişler gibi. Ve Maharishi Mahesh Yogi, Patanjali’nin Sekiz Kolun ardışık olduğuna dair fikrini çürüttü; bu kolların, beden büyürken onunla büyüyen organlar gibi, eşzamanlı büyüdüğünü; diğer kolların, Samadhinin büyüdüğü oranda büyüyeceğini söylemişti.

Ama senin sözlerinden anladığım kadarıyla, gerçek dünyada işler böyle sonuçlanmamış. Şimdi söylediklerine benzer düşünmekteyim ama bu kadim geleneklerin temizlik meselesini ele almayı denemiş görünüyor olmalarına ne diyorsun?

Ken: Evet, bu doğru. Bir örnek vereyim; diyelim ki öfkemi bastırıyorum ve böylece, öfkem tekrarlanan bir rüyada ortaya çıkmaya başlar: beni kovalayan bir canavar, beni yiyip yutmak istemektedir. Her gece o rüyada hissettiğim şey korkudur çünkü beni yemek üzere olan bu şey, bu canavar, yansıttığım öfkemdir ve şimdi, o öfkeye sahip çıkmayıp reddettiğim için peşimden gelmektedir. O öfkeli canavar yemek için beni kovalarken ve ben bunaltıcı korkuyu hissederken nefes nefese, kan ter içinde uyanıp “Tanrım!” diyeceğim - Bu senaryoyu, sadece bu halini - “Beni kovalayan bir canavar var ve korkuyorum” - kabul edersem ve geleneklere başvurursam; hepsinde, kirlenmiş duygulara dair gelişkin bir anlayış vardır ama bastırılmış duyguları anlamazlar. Dolayısıyla, bir geleneğe, bir ustaya gidip “İşte bu rüyada bu

canavar beni kovalıyor ve korku hissediyorum” desem, örneğin Tibet transmutasyon sürecinde, şunlar olurdu: korku üstünde, asli duygu olarak çalışıp size o korkunun içine girip onu daha yüksek bilgeliğe dönüştürmeyi öğretirlerdi - ki çoğu gelenek böyle çalışırdı. Ancak buradaki sorun, üstünde çalıştığı korkunun sahici duygu olmayışdır; bu hastalıklı bir duygudur; bastırılmış öfkenin ürünü olan bir duygudur. Hiç bir gelenek bunu bilmez. Dolayısıyla, aynı rüyayı Freud veya Fritz Perls’e götürecekt olsaydınız, ilk olarak, “Tamam, Bu canavarla konuşmanı, diyaloga girmeni, bir ilişki kurmanı istiyoruz” derlerdi, “Ne istediğini öğren: ‘Niçin buradasın? Ne yapmaktasın? Bunu bana neden yapıyorsun?’ Sonra da yer değiştirin; bu kez canavarı sen oyna.” Siz de oturup [şunları söylerdiniz], “Seni yemek istiyorum, seni öldürmek istiyorum.” Ve canavar rolü yaparken, bu derin öfkeyle temasa geçiyor olurdunuz. Bir o yanı bir diğer yanı oynayıp konuşukça korku hisseden bir kişi olmaktan uzaklaşıp o öfkeyle canavarlaşan kişi olmaya ilerlersiniz.

Şimdi, gerçek duygu o öfkedir; meselenin başladığı yerdir; o, sahici olan duygudur. Ve son adım da: “Tamam, şimdi o canavarla özdeşleş, o canavar ol; onu tekrar sahiplen ve o öfkeyi tekrar sahiplen.” Böylece öfkeyi geri kazanırsınız. Korkuyu

kendinizle bütünleştirmesiniz; o sahte duygudur ve o sahte duyguyu kendi içinize alacak olursanız, sahte bilgeliğe indirgenmiş olursunuz. İlk önce o öfkeyi geri almanız ve gerçek kılmanız gerekir ki o öfkenin işaret ettiği yön ve canavarın da kendiniz olduğu, öfkeyi yalnızca yansıttığınız netleşsin. Bunu hiçbir gelenekte bulamazsınız çünkü bu türden bastırılmış duygular 100, 150 yıl kadar önce Freud, Jung, Adler, Otto Rank, vd. tarafından keşfedilene dek bilinmiyordu. Ve gerçekten bastırılmış, ayrılmış duygulara dair bu anlayışı yalnızca modern Batı’da görmekteyiz. Bunu, ne Doğulu ne Batılı hiçbir ruhsal gelenekte görmüyoruz; tek yaptıkları, sorunun asıl kaynağıyla değil de orada mevcut duygularla başa çıkmaya çalışmaktır ama bu duyguları sahte, yapay hale sokabilen psikodinamik süreçleri anlamazlar.

Kaynak ise bastırılmış ve ardından, bu diğer duygulara dönüşmüş olan daha derinlerdeki bir duygudur. Geleneklerin ele aldığı budur; oysa “temizlik” duygusal sorunun aktüel kaynağı ile çalışır ve işte bu nedenle; bazıları 50 yıldır meditasyon yapan insanlarda, gölgelerinin, yani “bastırılmış duyguları”nın giderek daha iyi olmasının yanı sıra, bazı vakalarda daha büyük hale geldiğini de gördük; çünkü, dediğim gibi, bazı meditasyon biçimleri bastırılmış

duyguları kötüleştirir. Dolayısıyla, inanılmaz önemli bir uyanış süreci olduğunu söylüyoruz ama bu temizlik sürecini (aslında bastırılmış, ayrılmış, reddedilmiş duygular ile çalışma), bu keşfi insanlık ancak 150 yıl kadar önce anlayabildi. Bu nedenle, dünyanın büyük ruhsal gelenekleri içinde ortaya çıkamayacak kadar yakın tarihten ve aslında, hiçbirinde görülüyor. Dolayısıyla, bu ikisi (uyanma ve temizlik) ayrıldığıımız şeylerden biridir: bir ruhsal öğretmenin uyanmanıza yardım etmesini bekleyebilirsiniz, iyi bir öğretmense, sahici bir öğretmense... Hepsi öyle değil ama eğer sahici iseler, alabileceğiniz şey budur. Ama temizliği alamayacaksınız; ne kadar iyi bir öğretmen olursa olsun - ancak, temizleme uygulamalarını gerçekten çalışmışlarsa alabilirsiniz. Şüphesiz, “İntegral Ruhsallık” dediğimiz ve uyguladığımız şey budur ama mevcut ruhsal sistemlerin hemen hiçbirisi temizliğe dair sağlam bir anlayışa sahip değil. Ve bu gerçekten bir felaket çünkü **dine veya ruhsallığa yönelen hemen herkeste motivasyonlarının parçası olan bazı gölge unsurlar hep vardır. Muazzam suçluluk duygusu veya takıntılı zorlantı dürtüleri veya kıskançlığın, endişenin ya da depresyonun derin tipleri nedeniyle oralara yönelirler** ve bunlara ancak, orijinal biçimlerinin ta kendisine giderek erişilebilir, ikincil duyguların üretildiği yere kadar çıkabilen teknikleri kullanmak işe yaramaz.

Böylece, “Tamam, ruhsal uygulamanın daha tamamlanmış biçimlerine, uyanışı dâhil etmek isteriz” dedik ve bunun üzerinde biraz konuştuk; her şeyle bir olup

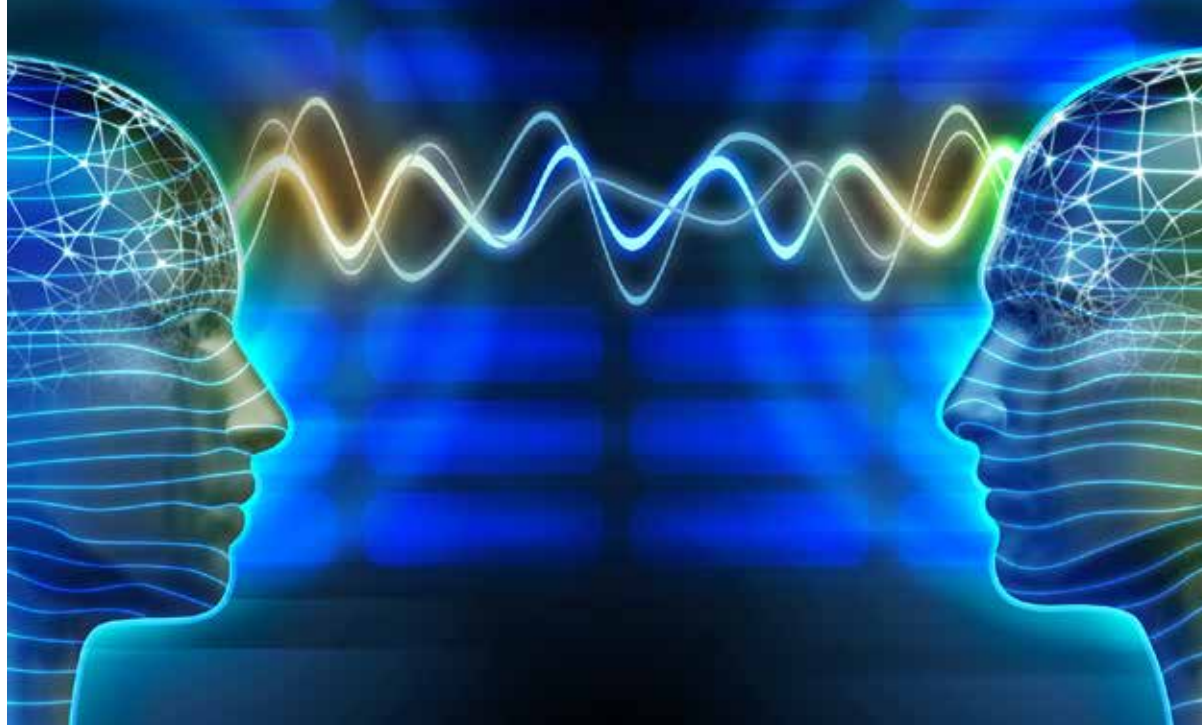
buna uyanmaktan söz ettik; demek ki şimdi de «temizlenme» yi buna ekliyoruz. Bundan söz edebiliriz ve sonra üçlünün diğer önemli parçasına geçeceğim; «büyüme» etkenine ve bunun, neden önemli olduğundan söz edeceğim.

Rick: Tamam, burada söylediklerinden anladığıma göre fizik, kimya vd. modern bilimler, kadim geleneklerin kurucularının muhtemelen bilemeyeceği ve de bilmediği türlü çeşitli şey bilmektedir; hatta modern psikoloji bilimi, “bilim” diyorsak adına, bu geleneklerin kurucularının bilmediği şaşırtıcı ve değerli bir katkıda bulunmuştur...

Ken: Doğru.

Rick: Ve dahası, gölge malzemenin uyanmış bir varlıkta aslında nasıl kocaman hale gelebildiğinden söz ettin. Ne yazık ki hepimiz, görünüşte çok aydınlanmış, Şakti ile ışıldayan, harikulade karizmatik ve ifade gücü yüksek vs insanların, takipçilerine “**Ben böyle davranmazdım, bu adam niye böyle davranıyor?**” sorusunu sorduran davranışlarının çok fazla örneğini gördük. Sonrasında takipçileri, “Eh, kim bilir, adam aydınlanmış ve Tanrı ile uyumlu olsa gerek; demek ki çılgın bilgelik buymuş, ben kimim ki sorguluyorum” deyip bütün olanları aklileştirerek tefrik güçlerini (ayırt etmek) safra gibi atarlar ki bu çok büyük sorunlara yol açar.

Ken: Evet, evet. Problemin bir kısmı bu... Ruhsallık eğer yarınlar sağ çıkacaksa, bu şeyleri hesaba katmak zorunda kalacağı çok açık. Bunu özellikle, “büyüme” konusuna geçtiğimizde görürüz ama şimdi, çok

iyi biliyoruz ki uyanma uygulamalarını veya özgürleşme, satori ve mokşa uygulamalarını genellikle içermeyen geleneksel dinin; yani köktenci Hıristiyan veya köktenci Müslüman veya ortodoks Yahudi vb. ve hatta Budistlerin ve Hinduların da büyük bir kısmının aslında bir tür mutlu ötealem hayatında veya Buda cennetinde nasıl yeniden doğulacağıyla ilgili inanç sistemleri olduklarıdır. Yeri gelmişken; o cennetlerde aydınlanmaya erişemezsiniz, aydınlanabilmek için değerli bir insan bedenine sahip olmanız gerekir -ki bu da, aydınlanmaya ulaşmak için bu yeryüzünde, bu bedende olmanız gerektiği anlamına gelir. Ama dinler yarına sağ çıkabilecekse ve bunu, örneğin günümüzde, Kuzey Avrupa nüfusunun %11'inin kendisini

gerçekten ruhsal gördüğüne ilişkin verileri temel alarak söylüyorum: Ortaçağ'da bu oran %95 civarıydı. Din de böyle eriyip gidiyor. Bunun yayılmaya başladığı yerler, gelişmekte olan ülkeler ve kendi büyüme ve gelişimlerine başlayan bireyler; “büyüme” dediğimiz şeye bakmaya başlayınca da bunu göreceğiz; insan varlıklarının hepsinin geçmekte olduğu gelişim düzeylerinden ve aşamalarından söz ediyorum.

Ve bu gelişim sıralamalarında görürüz ki daha aşağı aşamalarda genellikle inançlar, büyü ve mit gibi şeyler vardır ve de bunlar gerçek siddhiler, paranormal güçler, hatta ESP (DDA) ıdakinin aksine, yüksek bir anlamda değildir. ESP (DDA) gibi şeylerin var olduğuna dair hayli kanıt vardır; ama bu başka bir konu...

“mitik/mitsel” dediğimizde, James Fowler’ın ruhsal gelişimin “Mitik-Literal” dediği aşamasını kastederiz çünkü insanlar mitlere inanırlar ve bunların kesinlikle harfiyen, aynen kabul edilmesi gerektiğine inanırlar. Yani bir köktenci Hıristiyan’sanız Musa’nın Kızıldeniz’i gerçekten yardığına, Lut’un karısının gerçekten bir tuz sütununa döndüğüne, Tanrı’nın Mısırlıların üstüne gerçekten çekirge yağdırdığına inanırsınız.

Rick: Çekirge yağmuru olmuş olabilir ama diğer ikisini bilmiyorum. Çevresel bir salgın olabilir veya Mormonlar Utah’a gittiklerinde yaşanan büyük çekirge istilası gibi bir şey olabilir. Ama neyse, devam et.

Ken: Evet, eh, onlardan biri- İsa’nın bakireden doğması; bu türden şeyler-büyümenin daha yüksek aşamaları bu türden inançlara sahip değildir. Ve şunu kullanırsak... Ona gelmeden önce, “temizlik “in gerçekten ne olduğuna dair kısa bir giriş yapayım.

Rick: Tabii.

Ken: Çünkü insan varlıklarında belki de on ikiyi de aşan sayıda çoklu zekâ bulduk. Bilişsel zekâya, duygusal zekâya, estetik zekâya, kişilerarası zekâya, dilsel zekâya, uzamsal zekâya ve ayrıca, “ruhsal zekâ” denilen zekâya sahipler. Ve ruhsal zekâ tam da budur. Bunlara “çoğul zekâlar” denilmekte ve bireylerin nasıl düşündüğüyle, ahlaki, estetik, kişilerarası etkileşimlerde akıl yürütmek için zekâlarını nasıl kullandıklarıyla ilgilidir ve ahlaki zekâ vardır ki neyi yapmanın doğru vb. olduğuna dair ahlaken düşünmek anlamına gelir. Ama genelde doğrudan bir ruhsal deneyim olan uyanma

bağlamında, ruhsallık ile büyüme bağlamında, ruh hakkında düşünme tarzımız anlamına gelen ruhsal zekâ arasında bir fark vardır. Bu bir zekâdır, yani Tanrı'yı veya nihai Gerçekliğin Ruhu 'nu zekâ ile nasıl kavradığımızdır. Yani bir Ateist bile nihai Gerçeklik hakkında düşünüp de bunun olup olmadığına karar vermeye çalışırken, o kişi ruhsal zekâsını kullanmaktadır; Ruh diye bir şey olmadığına karar verirler.

“Ruhsal zeka” denilen çoklu zeka insan varlıkları nihai gerçeklikler üstüne düşündüğü zamanlarda veya Paul Tillich'in “Nihai Kaygı” dediği şey üstüne düşündükleri zaman kullanılmaktadır. Tanım gereği, kendi ruhsal zekâlarını kullanıyorlardır; ateist, agnostik Budist, Hindu olmaları fark etmez. Ruhsal zekâ, diğer çoklu zekâlar gibi - hepsi de birbirinden çok farklıdır; ama art arda yapılan incelemeler göstermektedir ki hepsi de esasen aynı zekâ düzeylerinden geçmektedir. Yani, aynı düzeylerden geçen farklı hatlara sahiptirler. Bu gelişim düzeylerine isim vermek çok zor çünkü kullandığımız hemen her isim bu on küsur çoklu zekânın birinden kaynaklanmış olacaktır. Yani “Bu, konformist inanç düzeyidir” dersanız, gelişimin moral hattında bu doğru iken gelişimin bilişsel hattında doğru değildir. Ve bilişsel gelişimin soyut-ışlemsel seviyesinde olabilirsiniz ve son derece düşük bir ahlaki gelişim düzeyine sahip olabilirsiniz. Bunların hepsi farklı düzeylerde farklı oranlarda

meydana gelebilir. Buna, çok yüksek bilişsel zekâ seviyelerine sahip olup da çok düşük ahlaki zekâsı olan Nazi doktorlarını örnek veriyorum. Burada görebilirsiniz: buna, psikograf diyoruz; bir insanın bilişsel zekâda ne kadar ileri, ahlaki zekâda ne kadar ileri, duygusal zekâda ne kadar ileri, estetik zekâda ne kadar ileri, ruhsal zekâda vb. ne kadar ileri olduğunun haritasını çıkartabilirsiniz.

Rick: Evet. Bu noktada bir soru sorayım. Bilir misin, bir taburenin veya masasın bir bacağına çekersen diğerler de gelir; sıkıca bağıntılıdır. Bu farklı gelişim hatlarının birbiriyle, kocaman esnek bir lastik bant gibi, bağıntılı olduğunu düşünüyor musun? Yoksa bunların, tamamen bağlantısız olduklarını mı düşünüyorsun? Testereyle kesilmiş ve diğerlerine tesir etmeksizin bir bacağına çekebildiğin bir tabure gibi.

Ken: Aslında üç ana gruba ayrılma eğilimindedir ve her bir gruptaki hatlar birbirine göre yaklaşık yarım aşama civarında gelişme eğilimindedir. Böyle bilişsel hatlar var; insanlarda en yüksek olma eğilimi göstermekte ve bunlar diğer çoklu hatlar için şart ancak yeterli değiller. Örneğin, içe dönüp neyin ahlaken doğru olduğu sorusuna bir yanıt buldunuz desek; önce, bu ahlaki hattın bilişsel bakımdan farkında olmanızdır, yoksa bunun ne olduğunu bile bilemezsiniz. Yani, biliş ahlaki gelişimin

biraz ilerisinde olmalıdır; olmazsa, bunu doğru biçimde göremeyeceksiniz demektir. Bir kaç istisna var ama çoğunlukla, bilişsel şarttır ama diğer hatların hepsi için yeterli değildir. Bu nedenle, çoğu kez diğer iki ana hat demetinden bir veya iki aşama daha yüksektir. İkinci ana grup, bazı açılardan en önemlisidir; “öze ilişkin” adını veriyoruz buna. Bunların hepsi **benlik algımıza, ta kendiniz olan kimliğinizle ilişkili hatlardır**; dolayısıyla Jane Loevinger'in “Ego Gelişiminin Aşamaları” gibi şeyleri içerir -ki bunun “kişisel gelişim” ama ayrıca, ahlaki gelişim, Maslow'un ihtiyaçlar gelişimi de olduğu çok açıktır ve bunların hepsi birbirine göreden yarım aşama

farkla gelişme eğilimindedir. Ama bunlar, bilişsel grubun bir, iki, üç veya dört aşama ardından geliyor olabilirler. Bir de adeta gevşek olan ve bazen neredeyse sıfırda kalabilen bir başka grup var; bunlara “yetenekler” veya “beceriler” adını veriyoruz; matematiksel zekâ, müzikal zekâ, kinestetik zekâ gibi - ki bu sonuncusu, spor becerisi ve bazen de sanatsal zekâ gibi şeylerle ilgilidir. Bilişsel zekâsı çok yüksek olup kişisel gelişimde de hayli yükselmiş ama ucunda ölüm olsa bile piyano çalamayacak olan insanlar vardır...

Devam Edecek...

Türkçeleştiren: Yasemin Tokatlı

KİTAPLARIMIZI
Büyük Kitabevlerinde ve
BİLYAY YAYINCILIK
Ruh ve Madde Yayınları
Beyoğlu Adresinde Bulabilirsiniz.
0212 243 18 14

Yeni Çıktı

Sirius Gizemi

Günümüz gökbilimcilerinin Sirius Yıldızı sistemi hakkında daha yeni yeni keşfettikleri ayrıntılı verilerin, bir Afrika kabilesinin binlerce yıllık gizli geleneklerinde yer alması nasıl açıklanabilir? Bu garip bilgilerin Sümer ve Mısır uygarlıklarına dek nasıl izlenebildiğini; Mısır, Sümer ve Yunan mitlerinin Sirius yıldızı ile ilgili ortak noktalarını, bu harika ve heyecan verici kitapta bulacaksınız.

9 786058 187115

(RM)

Hatırlamak

Derleyen: Nusret Yılmaz

HAYATTA kalmak için yapmamız gereken şeyler, genellikle yaşamak için yapabileceğimiz şeylerden farklıdır. Kanser terapisti olarak yaptığım çalışmalarda, çoğunlukla hastaların bu farkı anlamasını amaçlıyorum. Hastaların hayatta kalmak için yapılan sıkıcı ve monoton işleri bir kenara bırakmasına ve yeniden hayatlarına odaklanmasına yardım ediyorum. Bununla yüzleşen çok sayıda insan içinde, olağanüstü güzelliğiyle ve tavrıyla dikkat çeken Asyalı bir kadının öyküsü en dramatik olanlardan biriydi. Birlikte çalıştığımız süre boyunca asla düzeltilemeyecek şeylerin bile iyileştirilebileceğini fark ettim.

Yumurta kanceri nedeniyle bir yıldır kemoterapi görüyordu. Ancak ilk görüşmemizde bana anlattığı şey bu değildi. Birlikte yaptığımız çalışmalara kendisinin “kötü” bir insan olduğunu anlatarak başladı. Anlattığına göre katı,

merhametsiz, bencil ve sevgisiz bir insandı. Kendine yönelik bu suçlamaları, çok temkinli ve kendinden emin bir biçimde dile getiriyordu. Işığın vurduğu kusursuz tenine ve uzun siyah saçlarının

parlaklığına baktım. Kendi kendime ona inanmadığımı düşündüm. Gerçekten bencil olduğunu bildiğim insanlar, bu özelliklerinin pek farkında değildi. Kendilerini ön plana koyuyorlardı. Bunu da hiçbir şüphe ya da tereddüt duymadan yapıyorlardı.

Ana, utanç dolu bir sesle kalpsiz olduğunu ve iş hayatındaki şaşılacak başarısının da merhametsizliğinin bir sonucu olduğunu anlattı. Daha da önemlisi iyi biri olmasının da imkansız olduğuna ve bu davranışları yüzünden kanser olduğuna inanıyordu. Neden yardım almak için geldiğini sorguluyordu. Bir süre sessiz kalarak birbirimizi sınadık. “En iyisi en baştan başlamak!” dedim.

Öyküsünü anlatması sekiz aydan fazla zaman aldı. Burada doğmamıştı. Bu ülkeye bir öksüz olarak on yaşındayken gelmişti. İyi bir aile onu evlat edinmişti. Onun geçmişi hakkında çok az bilgisi olan insanlardı. Onların desteğiyle kendine bir yaşam kurmuştu.

Güçbela duyabileceğim bir sesle, çocukken Vietnam savaşında yaşadığı deneyimleri anlatmaya başladı. Ailesinin ölümü anlatarak başladı. Vietkong askerlerinin evlerini bastığı sabah dört yaşındaydı. Mutfakta pirinç konulan ahşap kutuya saklanabilecek kadar küçüktü. Askerler evdeki herkesi öldürdükten sonra oraya bakmamıştı. Askerler gittikten sonra saklandığı yerden çıkmıştı. Ailesinin katledildiğini görmüştü. Öykü böyle başlıyordu. Dehşete kapılmıştım.

Öyküsünü anlatmaya devam etti. Vahşet zamanlarıydı. Acımasız bir dünyada tek başınaydı. Çok açlık çekmişti. Kendisi de o vahşetin bir parçası olmuştu. İlk başta biraz tereddütlü ve daha sonra giderek daha

açık bir biçimde başından geçenleri birbiri ardına anlattı. Evsiz çocukların arasına katılmıştı. Hırsızlık yapmıştı, ele verilmişti, nefret etmişti, katillere yardım etmişti. İnsanın tahammül sınırlarını aşan şeylere tanık olmuştu. İnsanın hayal bile edemeyeceği şeyler yapmıştı. Bir spor gibi, hayatta kalmak için nasıl olması gerekiyorsa ona dönüşmüştü.

Haftalar geçiyordu ama söyleyebileceğim çok az şey oluyordu. Tekrar tekrar bana kötü bir insan olduğunu söylüyordu. Kendisini “karanlık tarafta” görüyordu. Korku ve acıma hisleriyle ona yardım etmek ve ıstıraplarını hafifletmek istiyordum. Ancak anlattıklarının hepsini yapmıştı. Onu dinlemeye devam ettim.

Umutsuzluk ve sessizlik duvarı, bizi birbirimizden ayırıyordu. Tekrar tekrar o duvara çarpıyordum. Kendisi hakkında en kötü şeyleri söylemeye devam ediyordu. Gözyaşı döküp şunu söylüyordu: “Başarabileceğimden emin değilim!” Bunu kabullenebileceğimi umut ediyordu. Başarmak zorunda olduğunu söylüyordum. Bir başka öyküye başlıyordu. Çoğu zaman nasıl karşılık verebileceğimi bilmiyordum. Hiçbir şey söylemeden yanında öylece duruyordum. Bir ayağımız suyun kenarındaki huzur dolu ofiste, bir ayağımız da hayal gücünün sınırlarını aşan bir dünyadaydı. Öksüz kalmamıştım, aranmamıştım, kendi tercihim dışında hiçbir yemek öğününü kaçırmamıştım, bir başkasına şiddetli bir biçimde saldırmamıştım. Ancak ona kulak verirken kendi karanlığımın fısıldadığını fark edebiliyordum ve öykülerini dinlerken anlayabilmek için kendimi onun yerine koyuyordum. O öykülere

dalmak, bir anlam çıkarmak, ona teselli sunmak istiyordum. Ne var ki bunların hiçbiri olası değildi. Bir defasında umutsuzluğa kapılıp şöyle düşündüğümü hatırlıyorum: “Onun ilk tanığı benim!”

Yanımda defalarca ağladı: “İçim böylesine karanlık!” Bu tür zamanlarda, kanserin aslında onun hayatına bir anlam vermesine katkıda bulunduğunu düşünüyordum. Kanser onu korktuğu ama uzun süredir beklediği cezadan kurtarıyor gibiydi.

Öykülerinden birinin sonunda, bu tür hatıralarla birlikte yaşamayı becermesine şaşırdım. Bunu kendisine söyledim ve ekledim: “Size korkuyla karışık bir saygı duyuyorum.” Birbirimize dönük oturuyorduk. “Bu söylediğiniz benim için önemli. Kendimi daha az yalnız hissediyorum,” dedi. Başımı salladım ve sessizce oturduk. O kadını ve yaşamayı sürdürme yeteneğini takdir ediyordum. Kanserli insanlarla onca yıl çalışmış olmama rağmen onun gibisine hiç rastlamamıştım. Ona acıyordum. Kapana kısılmış bir hayvan gibiydi. Kendi bacağı kemiriyordu. Yaşamayı sürdürüyordu ama büyük bir bedel ödeyerek.

Aşama aşama öykülerine daha az zaman ayırmaya başladı. Daha ağırlıklı olarak güncel olaylardan bahsetti. İş hayatındaki acımasızlığını, başka insanları nasıl kullandığını, her zaman için kendi çıkarlarını gözettiğini anlattı. Kibri, öfkesi, kırılcılığı, güvensizliği ve rekabetçiliği üzerine konuşmaya başladı. Bana tamamen yalnızmış gibi göründü. “Aslında hiçbir şey değişmemiş,” diye düşündüm. Bütün hayatı hayatta kalma mücadelesiyle şekillenmişti.

Bir keresinde, çok acı verici bir oturma sona ererken, kendi günlerimi nasıl geçirdiğimi düşündüğümü fark ettim. Günümün ne kadarında yaşamaya değil hayatta kalmaya odaklandığımı düşündüm. Gün içerisinde elverişli bir şeyler yapmak veya söylemek için yaşamayı ne kadar erteliyordum? İhtiyacım olduğunu düşündüğüm şeyleri elde etmek için ne kadar zaman harcıyordum? Hayatta kalma mücadelesi bir alışkanlığa mı dönüşüyordu? Hayatta kalmak için savunma mekanizmaları geliştirirken, hiç yaşamamış mı oluyorduk?

“Hayatta kalmayı başarmışsın, Ana!” dedim. “Artık bu mücadeleye bir son verebilirsin.” Ağzımdan kaçan bu sözler karşısında bana baktı, şaşırmıştı. Başka söyleyebilecek bir şeyim yoktu.

Bir gün içeriye girdi ve şunu söyledi: “Anlatacak öyküm kalmadı.”

“Bu bir rahatlama sağladı mı?” diye sordum. Şaşırtıcı bir yanıt verdi: “Hayır, yalnızca boşluk hissediyorum.” “Bunu bana anlatır mısın?” dedim. “Korkarım şimdi nasıl hayatta kalabileceğimi bilmiyorum.” Sonra güldü. “Ama hiçbir zaman unutamam,” dedi.

Bundan birkaç hafta sonra bir rüya gördüğünü söyledi. Hatırlayabildiği ilk rüyalarından biriydi. Rüya bir aynaya bakıyordu. Belden yukarısının aynadaki görüntüsüne bakıyordu. Sanki kıyafetlerinin içini, derisinin içini, varlığının çok derinlerini görebiliyormuş gibi gelmişti. İçinin karanlıklarla dolu olduğunu görmüştü. Aynı utancı bir kez daha hissetmişti. Ofisine geldiği ilk günkü kadar derin bir utancı. Buna karşılık gözlerini ayıramıyordu. Sanki hareket ediyormuş gibi geldi. Aynanın diğer tarafına,

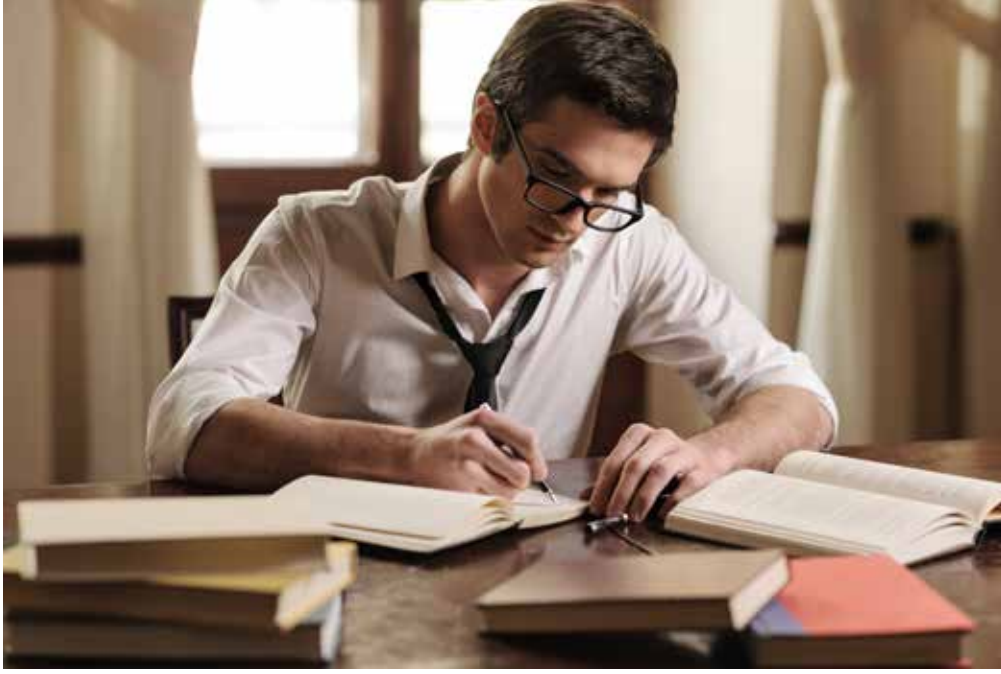
kendi imgesine doğru geçiyormuş gibiydi. Gittikçe daha derinlere iniyor ve karanlığına gömülüyordu. Uzun bir süre kör gibi ilerlemişti. Sonra bunun hiç sonunun gelmeyeceğini, dibinin olmadığını düşünmüştü. Böyle sürüp gideceğinden emin olmuştu. Çok ilerlerde küçük bir nokta görür gibi olmuştu. Yaklaştıkça onun ne olduğunu fark etmişti. Bir güldü. Uzun bir sapı olan tek bir gül goncasıydı. Kusursuz bir güzelliği vardı.

Sekiz aydan sonra ilk defa yumuşak bir biçimde ağlamıştı. Acı duymuyordu. “Çok güzeldi,” dedi bana. “Onu çok net bir biçimde görebiliyordum. Uzun sapındaki yaprakları ve dikenleri ayırt edebiliyordum. Daha yeni açmaya başlamıştı. Rengi tarif edilemeyecek kadar güzeldi. Pembenin çok yumuşak, çok hafif, çok mükemmel bir tonuydu.”

Bu rüyanın kendisi için ne anlam taşıdığını sordum. Hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. “O benim,” dedi. “Halen orada. Her zaman da oradaydı. Benim geri dönmemi bekliyordu.”

Gül, kalbin en eski arşetipik sembollerinden biridir. Hem Hristiyanlık hem de Hindu geleneğinde böyle yer almaktadır. Ayrıca birçok peri masalında da karşımıza çıkmaktadır. Ana bu peri masallarından hiçbiri okumamış olmasına veya bu geleneklerden habersiz olmasına rağmen, onun karşısına da böyle çıkmıştı. Hayatının büyük bölümünde karanlığına daha yakın olmuştu ve bunu kendini korumak için yapmıştı. Hatta kendisini bunun üzerinden tanımlamıştı. Sonunda hatırlayabilmişti. Kendisinden bile gizlemiş olduğu bir parçası vardı. O parçasını koruma altına almıştı. O parçasına dokunulamamıştı.

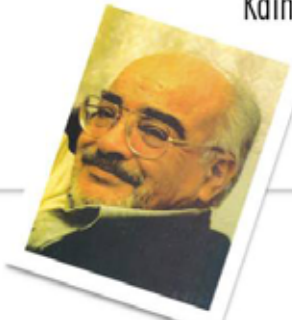
Deneyimlerimizden çok inançlarımız bizim için birer hapisaneyeye dönüşür. Şifamızı derinlerimizdeki en karanlık noktalara kadar bile beraberimizde taşıyabiliriz. *A Course in Miracles*'da şöyle bir cümle yer alır: "Kendimi bağışladığımda ve kim olduğumu

hatırladığımda, gördüğüm herkesi ve her şeyi kutsayacağım." Özgürlüğe giden yol genellikle yüreğimizi açmaktan geçer. □

Yararlanılan Kaynak: Dr. Rachel Naomi Remen, *Yanbaşımızdaki Bilgelik*, Ege Meta Yayınları.

"Hep bir üstteki bir alttakinin tekamülüne hizmet eder. Kainatta birbirlerini daima daha yükseğe çekmek, bütün varlıkların vazifesidir."

Ergün Arıkdal

www.facebook.com/bilyayvemtiad
https://www.instagram.com/ruhvemaddeyayinlari/
https://www.facebook.com/Mtiad1950

KITAPLARIMIZ
Bilyay, Kütüphane ve
BİLYAY YAYINCILIK
Ruh ve Madde Yayınları
Başlıca Kuruluşları
0212 243 18 14

"Rüyalarınızın Hayatı"nı Yaşamamız İçin Pratik Sihir

Aktif Rüya Görme, bir taraftan yaşamlarımızın daha derin mantığının ve amacının bulunduğu başka bir dünyayla, dünyanın-ötesindeki dünya ile daimi bir temas halindeyken yine tamamıyla bu dünyada olmanın bir yoludur. **Aktif Rüya Görme**, üç temel uygulama alanı sunar: rüya ülkesinden gündelik hayatımıza enerji ve rehberlik getirmek için rüyalarımızı konuşmak ve rüyalarımızla dolaşmak, şamanik lüsid rüya görme ve şuurlu yaşam. **Aktif Rüyacılar seçenlerdir. Her ne durumda olurlarsa olsunlar her zaman bir seçenekleri olduğunu öğrenirler. Başkalarının önerdiği kendini -kısıtlıya inançlar ya da sınırlı gerçeklik modellerini almamayı seçerler. Aktif Rüyacılar, onları korku ve umutsuzluğun ötesindeki bir özgürlük ve zevk mekanına götürecekt kadar güçlü bir rüyayı, bir olasılık rüyasını, oluşturmayı öğrenirler.**

"Bu kitap şiirsellik ve pratikliğin kesiştiği yerde bulunuyor. Robert Moss hepimizin içinde yaşadığı ve yalnızca bulanık bir biçimde anladığı bir dünyaya sesleniyor. Bu kitabı okuyun."

-**PETER BLOCK**, *Abundant Community* kitabının yazarı

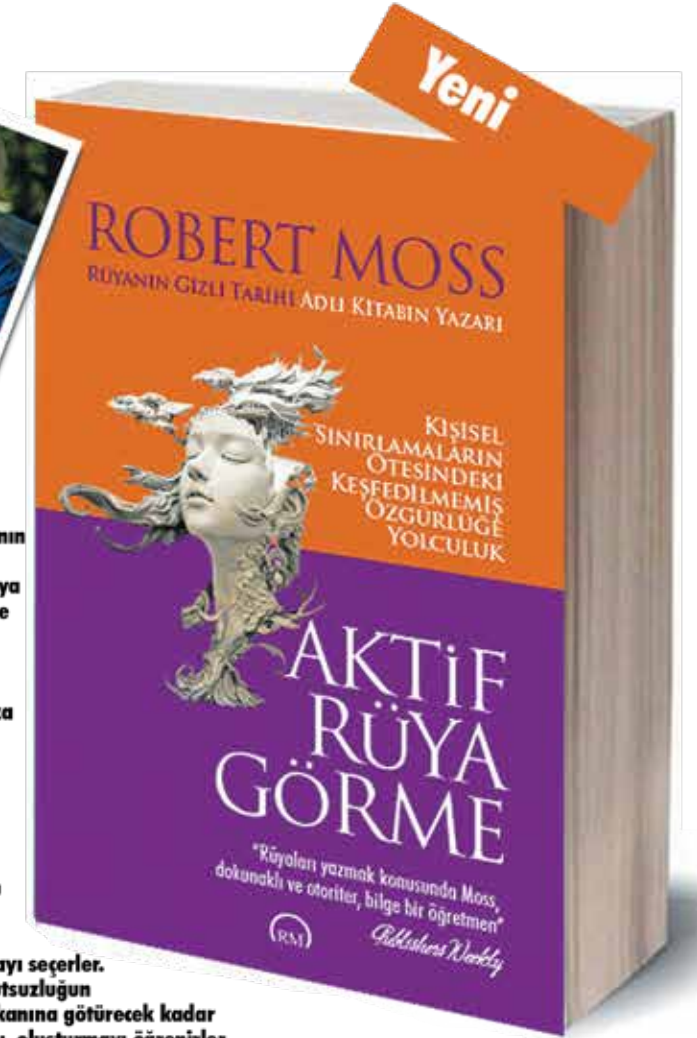
"**Aktif Rüya Görme**, bir kitabın mücevheri! Yalnızca kişisel yaşamlarımızı dönüştürmek için yardım etmekle kalmayıp aynı zamanda, yaşadığımız dünyayı dönüştürmek için de bir yol sunmaktadır."

- **SANDRA INGERMAN**, *Soul Retrieval* ve *How to Thrive in Changing Times* kitaplarının yazarı

"Rüyalardan koparılmış bir yaşam, yarım-yaşanan bir yaşamdır. Robert Moss, rüyalar ve rüya görmede bizim en bilge rehberlerimizden. Oldukça öneririm."

-**LARRY DOSSEY, MD**, *The Power of Premonitions* ve *Reinventing Medicine* kitaplarının yazarı

ROBERT MOSS, *Aktif Rüya Görme*'nin yaratıcısıdır ve tüm dünyada popüler seminerler verir. *Önceki kitapları arasında Conscious Dreaming, Dreamways of Iroquois, The Three "Only" Things, The Secret History of Dreaming* ve *Dreamgates* bulunmaktadır. New York Eyaleti'nde yaşamaktadır. www.mossdreams.com.

Aşık Veysel

M. Reşat Güner

EPEY bir süreden beri insan bilinci, kognitif bilimler, kısaca insanın sübjektif dünyasıyla ilgili alanlarda araştırmalar yapıyorum. Geçenlerde bir kardeşimizin spsyal medyada paylaşımıyla Aşık Veysel'in bir şiirine denk geldim. O günden beri tekrar tekrar okuyorum.

Ciltler dolusu bilgi bir şiirin içine nasıl sığar? İnsanın iç dünyası ve gerçekliğin yapısı birkaç kelimeyle nasıl özetlenir? İşte bunun çok güzel bir örneği... Ve burada sanatsal ilhamın gücü bir kez daha bütün görkemiyle kendini gösteriyor. Zaten en büyük bilim adamları da sanatçı kişiliğe sahip olanlar değil mi? İşte o şiir:

DALGIN DALGIN
SEYREYLEDİM ALEMİ

Dalgın dalgın seyreyledim alemi
Renkler ne çiçekler ne koku ne
Bir arama yaptım kendi kafamı
Görünen ne gösteren ne görgü ne

Çeşitli renkleri türlü görüşler
Hayal midir rüya mıdır bu işler
Tatlı muhabbetler güzel sevişler
Güzellik ne sevda nedir sevgi ne

Göz ile görülmez duyulan sesler
Nerden uyanıyor bizdeki hisler
Şekilsiz gölgesiz canlar nefesler
Duyulan ne duyuran ne duygu ne

Kimse bilmez dünya nasıl
kurulmuş

Her cisime birer zerre verilmiş
Cümle varlık bir kuvvetten var
olmuş

Gelen ne giden ne yol ne yolcu ne

Herkese gizlidir bu sır-ı hikmet
Her nesnede vardır bir türlü ibret
Veysel'i söyletir bir büyük kuvvet
Söyleyen ne söyleten ne Tanrı
ne? □

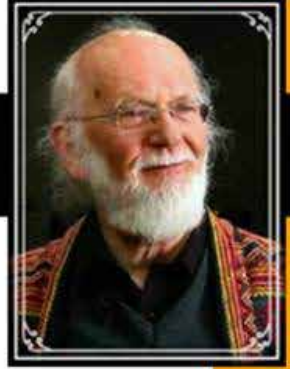
Aşık Veysel

BİLYAY VAKFI
ÜCRETLİ **ÖZEL KONFERANS**
14 KASIM 2019 PERŞEME 19:30 - 21:00

Leo Rutherford ile

Değişmiş Bilinç Hallerine Şamanik Yolculuk

İngilizce - Türkçe
ardıl çeviri yapılacaktır.

Perculus'tan **ONLINE**
izleme imkanı.

İnsanoğlunun, özündeki bilgi ve bilgeliğe erişmek için pek çok yetisi vardır. Tarihteki ilk terapistler, psikoterapi, fiziksel ve ruhsal şifayı kombine eden şamanlardı. Şamanik yolculuk, beden dinlenme haline geçerken bizi içeriye götürür. Davulun tekdüze sesi, vizyon görebilen merkezlerimizde kapı açar. Belirli bir niyetle yolculuk etmek, hayatı ve kalıplarını anlamamıza yardımcı olacak görüntü, his ve anlayış sunması için içsel varlığımızı/ içsel özümüzü yönlendirir.

Bu konferansımızda, Şamanın davuluyla bilincin derin meditasyon hallerini keşfedeceğiz.

KAYIT İÇİN : SAADET ER 0-212-2431814
Bilyay Vakfı bilyay@bilyay.org.tr

YER: Hasnungalip Sok. Pembe Çıkmazı.
Zarifi Ap. No: 4 D:6
Taksim/Beyoğlu/İstanbul

Tanrı'nın Varlığının Bilimsel Kanıtı: Amit Goswami ile Söyleşi

Craig Hamilton

3. Bölüm

WIE: Öyleyse, evrenin evrimleşme tarzında bir tür amaç olduğunu düşünüyorsunuz, yani bir anlamda, meyvesini bizde, insanlarda mı veriyor?

AG: Eh, insanlar evrenin son ürünü olmayabilir ama ilk ürünü oldukları kesindir çünkü o andan itibaren tezahür etmiş yaratıcılık, zeki varlığın kendisindeki yaratıcılık olasıdır. Hayvanlar da kesinlikle zekidir ama bizim olduğumuz anlamda yaratıcı değillerdir. Öyleyse, şimdilik insanlar bir son ürünmüş gibi görünmekte ama nihai zirve bu olmayabilir. Sanırım, daha alacak çok yolumuz var ve daha meydana gelecek çok evrimleşme var.

WIE: Kitabınızda, kozmosun bizim için yaratıldığını önerecek kadar ileri gidiyorsunuz.

AG: Kesinlikle. Ama zeki varlıkları kastediyorum, tüm zeki varlıklar için yaratıldığını. Ve evren biziz. Bu çok açık. Evren kendinin farkında, ama bizler aracılığıyla kendinin farkında. Evrenin anlamı biziz. Evrenin coğrafi merkezi değiliz

–Kopernik bu konuda haklıydı– ama bizler, evrenin anlam merkeziziz.

WIE: Evren anlamını bizler sayesinde mi buluyor?

AG: Zeki varlıklar aracılığıyla. Ve bunun, antroposentrik anlamda yalnızca dünyalılar olması da gerekmiyor. Başka gezegenlerde, başka yıldızlarda da varlıklar, zeki varlıklar olabilir –aslına bakarsınız, olduğuna eminim– ve bu da bu teoriyle tam olarak örtüşüyor.

WIE: Bu insan merkezli veya zeki varlık merkezli bakış açısı, ekolojiden feminizme ve sistemler teorisine dek modern ilerlemeci düşüncenin neredeyse tamamının aksi yönde gittiği günümüzde hayli radikal görünüyor. Bu bakış açıları daha çok karşılıklı bağlı olmaya veya karşılıklı ilişkide olmaya yönelikler; bütünüün herhangi bir parçasının –ki buna insan türü gibi tek bir tür de dahildir– öneminin giderek daha az vurgulamaktalar. Sizin görüşünüz ise daha geleneksel, neredeyse kutsal kitapları andırır bir fikre geri dönüş gibi. Şu an hüküm süren “hiyerarşik-olmayan” düşünce sistemini savunulara yanıt olarak neler söylemek istersiniz?

AG: Sözüünü ettiğimiz ebedi felsefe, yani monistik idealizm ile panteizmin bir türü diyebileceğimiz şey arasında fark var. Yani, söz konusu bu görüşler –ki bunlara, tıpkı Ken Wilber gibi, “ekolojik dünya görüşleri” diyorum– aslında Tanrı’yı içkin gerçeklikle sınırlayarak Tanrı kavramına leke sürmektedirler. Dışarıdan bakıldığında, kulağa hoş gelmekte çünkü her şey tanrısal hale geliyor; kayalar, ağaçlar, ta insanlara kadar ve her şey eşit, her şey ilahi. Tamam, kulağa hoş geliyor ama ruhsal öğretmenlerin bildiği şeye

uymadığı da kesin. Bagavatgita’da Krişna, Arjuna’ya “Tüm bu şeyler bende ama ben onlarda değilim.” der. Neyi kastetmektedir? Kastettiği şudur: “Yalnızca onlarda değilim.”

Demek ki, evrim var, başka bir deyişle, tezahür etmiş gerçeklikte evrim var. Bunun anlamı, bir amipin de tıpkı bir insan gibi şuurun bir tezahürü olduğudur. Ama bu ikisi aynı aşamada değillerdir. Evrimsel açıdan, evet, bizler amiplerin ilerisindeyiz. Ve bu teoriler, bu ekolojik dünya görüşleri bunu görmüyorlar. Evrimin ne olduğunu doğru biçimde anlamıyorlar çünkü aşkın boyutu, yaratıcı oyunu görmezden gelmekte. Ken Wilber “Seks, Ekoloji, Spiritüellik” adlı kitabında bu noktayı gayet güzel açıklıyor.

WIE: Öyleyse, resmin yalnızca bir parçasına sahip olduklarını ve sizin ortaya koyduğunuz bu diğer unsur olmadıkça, onların görüşünün çok...

AG: Sınırlı olduğunu söylüyorum. Panteizmin çok sınırlı olmasının da nedeni budur. Batılılar Hindistan’a gitmeye başladıklarında oranın panteist olduğunu düşündüler çünkü pek çok tanrısı vardı. Hint felsefesi Tanrı’yı doğada, pek çok şeyde görme eğilimdedir, bazen kayalara, o tür şeylere taparlar, dolayısıyla Hindistan’ın panteist olduğunu düşündüler ve ancak bir süre sonra bunda aşkın bir boyut olduğunu fark ettiler. Aslında, bu aşkın boyut Hint felsefesinde son derece gelişmiş haldeyken, Batı’da bu aşkın boyut Gnostikler gibi bir kaç ezoterik sistemin veya Meister Eckhart gibi birkaç büyük ustanın mağarasında gizlenmiş haldedir. İsa’nın öğretilerinde, Thomas İncilindeki haliyle onu görebilirsiniz.

Ama Batı'da bunun bir izini bulmak için çok derinleri eşelemeniz gerekir. Hindistan'da ise Upanişadlar'da, Vedanta'da ve Bagavatgita'da son derece ortadadır. Şimdi, panteizm kulağa hoş gelir. Ama hikayenin yalnızca bir kısmıdır. İbadet etmenin, günlük yaşamınıza ruhsallığı sokmanın iyi bir yoludur çünkü ruhun her şeyde var olduğunu teslim etmek iyidir. Ama yalnızca çokluğu görürüz, her şeydeki Tanrı'yı görürüz ama belirli her şeyin ötesindeki Tanrı'yı görmeyiz, o zaman da kendi potansiyelimizi gerçekleştiriyoruz, demektir. Ve demek ki, gerçekten de, Kendini gerçekleştirme gerçekliğinin bu panteist unsurunu görmeyi, ama ayrıca gerçekliğinin aşkın unsurunu görmeyi de içermektedir.

WIE: Bir bilimci olmanızın yanı sıra, ruhsal uygulama da yapmaktasınız. Sizi ruhsallığa getiren şey hakkında konuşabilir misiniz biraz?

AG: Eh, korkarım pek sıradan, neredeyse klasik bir vakaydı benimki. İdeal klasik vaka, tabi ki, dünyada bunca ıstırap varken bir prens olmaktan zevk almanın zaman kaybı olduğunu yirmi

dokuz yaşındayken fark eden Buda'nın ünlü vakasıdır. Benimki bu kadar kesin olmadı ama otuz yedi yaşına geldiğimde dünyam yıkılmaya başladı. Araştırma fonumu kaybettim, boşandım ve çok yalnızdım. Ve fizik makaleleri yazmaktan aldığım profesyonel zevk, zevk olmaktan çıkmıştı. Bir gün bir konferansa gidip gün boyunca ortalıkta dolanıp herkesle tartıştığımı hatırlıyorum. Derken akşam oldu ve yalnız kaldım, öyle yalnız hissettim ki kendimi. Sonra midemin ekşidiğini fark ettim ve bir kutu dolusu antiasit içmeme rağmen bir türlü geçemedi. İstırap çekmeyi keşfettim, kelimenin tam anlamıyla keşfettim. Ve işte bu keşif beni ruhsallığa taşıdı çünkü başka bir şey düşünemez oldum. Başka türlü düşünemiyordum, oysa Tanrı kavramını terk edeli hayli zaman olmuştu ve uzun zamandır materyalist bir fizikçiydim. Aslında, çocukların küçükken bana "Ateist misin?" diye sorduklarında, "Hıh hıh." demiştim, "Tanrı var mıdır?" diye sorduklarında ise "Hayır, ben Tanrı'ya inanmıyorum." demiştim. Böyle bir şey söylemek benim için sıradan bir şeydi. Ama o dönemde, otuz yedi yaş civarında, Tanrı'nın mevcut olmadığı ve yaşamın anlamının yalnızca bir mesleğin beyin işleterek elde edilen zaferlerinden ibaret böyle bir dünya beni hiç doyurmuyor ve hiç mutluluk vermiyordu. Aslında, ıstırapla doluydu. Böylece meditasyona başladım. Mutluluk değilse bile, en azından bir rahatlama yolu var mıdır, görmek istedim. Ve sonunda büyük bir neşe çıktı ama bu zaman aldı. Ve şunu da belirtmeliyim, yeniden evlendim ve sevgi mücadelesi de çok önemli bir etkendi. Başka bir deyişle, ikinci kez evlendikten kısa bir süre sonra

keşfettim ki sevgi, düşündüğümünden çok farklıymış. Böylece, sevginin anlamını eşimle keşfettim ve bu da ruhsallığıma büyük bir katkı yaptı.

WIE: Bilimin hakikat arayışınızı tam olarak doyurmadığını hissetmenize rağmen yine de bir bilim adamı olarak kalmış olmanız ilginç.

AG: Doğru. Yalnızca bilim yapma tarzım değişti. Başıma gelen şeyin, bilim neşemi kaybetmemin nedeni onu profesyonel bir uyuşma yolu haline getirmemdi. Bilim yapma idealini, ki aslında keşif ruhudur, merakını, hakikati bilme ruhunu kaybetmişim. Dolayısıyla, artık hakikati bilim aracılığıyla aramayı bırakmışım, bu nedenle hakikati, gerçekliğinin hakikatini yeniden arayacağım meditasyonu keşfetmem gerekiyordu. Zaten, gerçekliğinin doğası nedir ki? Görüyorsunuz ya, ilk eğilim nihilizmdi: Hiç bir şey yok, tamamen umutsuzdum. Ama meditasyon kısa süre sonra gösterdi ki, hayır, durum o kadar da umutsuz değil. Bir deneyim yaşadım. Neydi bilmiyorum ama bir şey vardı. Böylece, bu yeni enerjiyle ve yeni yönelimle bilime geri dönüp, mesleki zafer amacıyla değil de gerçekten araştırmak amacıyla bilim yapıp yapamayacağımı görmek istedim.

WIE: Peki, hakikate dair bu yenilenmiş ilginiz, yaşamınızın bu ruhsal çekirdeği bilim uygulamanıza nasıl katkıda bulundu?

AG: Artık sırf makaleler yayınlamak ya da makale yayınlamanızı ve araştırma fonları almanızı sağlayan problemlerle uğraşmak için bilim yapmaz oldum. Bunun yerinde, gerçekten önemli problemlerle uğraşıyordum. Ve günümüzün gerçekten önemli

problemleri çok anormal ve paradoksal. Tabi ki, geleneksel bilimciler önemli problemlerle uğraşmıyorlardı demek istemiyorum, onlar da bir kaç önemli problemle uğraşmaktalar. Ama beni gerçeklikle ilgili sorulara götüreceğini sezdiğim problemlerden birinin kuantum ölçüm problemi olduğunu kısa sürede keşfettim.

Görüyorsunuz ya, kuantum ölçüm problemi insanları herhangi bir mesleki başarıdan sonsuza dek uzaklaştıran bir problem olarak görülmekteydi çünkü çok güç bir problemdir. İnsanlar onlarca yıldan beri uğraşmış ama çözmeyi başaramamıştı. Ama ben "Kaybedecek bir şeyim yok ve yalnızca hakikati araştıracağım, niçin buna bir bakmayayım ki?" diye düşündüm. Kuantum fiziği çok iyi bildiğim bir şeydi. Hayatım boyunca kuantum fiziğini araştırmışım, kuantum ölçümü problemiyle niçin uğraşmayacaktım ki? Böylece, şu soruyu sorma aşamasına geldim: "Olasılığı gerçekliğe çeviren etken nedir?" Ve bu soru 1975'ten 1985'e kadar beni uğraştırdı, ta ki mistik bir açılım aracılığıyla onun ne olduğunu fark edene dek.

WIE: Bu açılımı biraz tarif eder miydiniz?

AG: Evet, çok isterim. Zihnimde hala öyle canlı ki. Biliyorsunuz, o günlerin bilgeliği –ve o sıralarda yayınlanan “Fiziğin Tao’su”, “Dans Eden Wu Li Ustaları” veya Fred Alan Wolf’un “Kuantum Sıçraması Yapmak” adlı kitabı ve daha pek çoğundaki bilgelik-şuurun, beyinden ortaya çıkan bir fenomen olması gerektiğine ilişkindi. Ve haklarını teslim edelim, bu isimlerden bazıları şuura nedensel tesir atfetmelerine rağmen hiç biri bunun nasıl olduğunu açıklayamıyordu. Gizem buydu çünkü ne de olsa, eğer bu beyinden kaynaklanan bir fenomense, bu durumda nedensel tesirliliğin tamamı nihayetinde maddesel temel parçacıklardan kaynaklanıyor olmalıydı. Ve bu da bana bir bilmece gibi geliyordu. Herkes için bir bilmeceydi. Ve bunu çözmenin yolunu bir türlü bulamıyordum. David Bohm saklı değişkenlerden söz ediyordu, böylece onun açık düzen ve saklı düzen fikirlerini inceledim bir süre; ama tatmin etmedi çünkü Bohm’un teorisinde, yine, şuura atfedilmiş hiçbir nedensel tesirlilik yoktu. Tamamen realist bir teoridir. Başka bir deyişle,

her şeyin matematik denklemler aracılığıyla açıklanabildiği bir teoridir. Ya da şöyle diyeyim; gerçeklikte hiç bir hür irade yoktur. İşte böylece uğraşp çabalıyordum çünkü gerçek bir seçme özgürlüğü olduğuna ikna olmuştum.

Derken, bir ara eşimle California/Ventura’ya gittik –ve bu ruhsal açılım da orada meydana geldi–, Los Angeles’tan gelen mistik arkadaşımız Joel Morwood da bize katıldı ve birlikte, Krishnamurti’nin bir konuşmasını dinlemeye gittik. Ve Krishnamurti, tabi ki, son derece etkileyici, çok büyük bir mistik. Onu dinledik, sonra eve döndük. Yemek yerken konuşuyorduk ve Joel’e, şuura dair kuantum teorisine ilgili en son fikirlerimi gösterişle anlatmaktaydım ki, Joel bana “Şuur açıklanabilir mi?” diye sordu. Sorudan kaçınmak için başka pek çok şey anlattım ama beni dinlemedi, “Bilimcilere özgü at gözlükleri takıyorsun. Şuurun tüm varlığın temeli olduğunu fark etmiyorsun.” dedi. Tam olarak bu sözleri kullanmadı da, “Tanrı’dan başka bir şey yoktur.” gibi bir şeyler söyledi. Ve benim içimde tam olarak açıklayamadığım bir şey hopladı. Tam o anda yaşadığım şey nihai idrakti. Psişem tam bir takla attı ve şuurun, var olan her şeyin temeli olduğunu fark ettim.

O gece sabaha kadar bahçede oturup gökyüzüne baktığımı ve dünyanın ne olduğuna, dünyanın işleyiş tarzının, gerçekliğin işleyiş tarzının bu olduğuna dair gerçek mistik bir hisle kişinin bunun bilimini yapabileceğini düşündüğümü hatırlıyorum. Anlıyorsunuz ya, o sıralarda –David Bohm gibi insanlar arasında bile– hakim olan fikir, “Gerçekliğin ve maddeselin ve tüm bunların olmadığını varsaymadan nasıl bilim yapılabilir ki?

Şuurun ‘keyfi’ şeyler yapmasına izin verirsen nasıl bilim yapabilirsin ki?” şeklindeydi. Ama ben, bu temelde bilim yapılabileceğine tamamen ikna olmuştum; o zamandan beridir de en ufak bir şüphem bile olmadı. Sadece bu da değil, günümüz biliminin problemlerini de çözebilirsiniz. Ve olmakta olan da budur. Tabi ki, bütün problemler o gece çözülmediler. O gece, yeni bir tarzda bilim yapmanın başlangıcıydı.

WIE: Çok ilginç. Demek ki, o gece sizin yaklaşımınızdaki bir şey tamamen değişti. Ve sonrasında her şey farklı oldu, öyle mi?

AG: Her şey farklıydı.

WIE: Bu bağlamda bilim yapmanın ne anlama geleceğini, daha derinlere nüfuz edebileceğinizi veya kendi bilimsel düşüncünüzün bu deneyim sayesinde bir biçime dönüştüğüne dair ayrıntıları o sırada mı fark ettiniz?

AG: Doğru. Kesinlikle. Olan şey çok ilginçti. Dediğim gibi, öncesinde “Şuur nedensel tesirliliğe nasıl sahip olur?” fikrine takılmıştım. Ve şimdi, şuurun tüm varlığın temeli olduğunu fark ettiğimde, aylar içinde kuantum ölçüm teorisinin tüm problemleri, ölçüm paradokslarının hepsi eriyip gitti. 1989’da yayınlanan ilk makalemi yazdım ama bu yalnızca fikirlerin daha geliştirilmesinden, ayrıntıları ortaya koymaktan ibaretti. Asıl fikir, 1985 yılındaki o gece ardında yeni bir rüzgar takan yaratıcılık fikri hakkındaydı ve onun kendini tam olarak ifade etmesi bir üç yıl daha aldı. Ama o zamandan beri fikir üstüne fikir doğdu ve pek çok problem çözüldü; bilişim problemi, algılama problemi, biyolojik evrim problemi, zihin-beden şifası problemi.

En son kitabımın adı “Ruhun Fiziği”. Bu tam olarak işlenmiş bir reenkarnasyon teorisi. Yaratıcılıkla harikulade bir macera oldu.

WIE: Öyleyse, sizin durumunuzda, ruhsallıkla ilgilenmek bilim yapma beceriniz üstünde önemli bir etki yapmış görünüyor. Dürbününün diğer ucundan bakarak söylerseniz, bir bilimci olmanız ruhsal evriminizi nasıl etkiledi?

AG: Eh, onları ayrı görmekten vazgeçtim ve böylece ruhsal ve bilimsel olanın bu kimliği, bu bütünlüğü, bu entegrasyonu benim için çok önemli oldu. Mistikler insanları “Bak, hayatını şuna ve buna bölmeyesin.” diye uyarırlar hep. Bu bana çok doğal geldi çünkü ruhu keşfettiğimde bilim yapmanın yeni bir yolunu da keşfettim. Ruh, varlığımın doğal temeliydi ve bunun ardından, ne yaparsam yapayım, onları birbirinden pek ayırmaz oldum.

WIE: Bilim yapma dürtünüzde bir değişimden, sizi motive eden şeyin belirli bir noktada yön değiştirdiğinden söz ettiniz. Dergimizin bu sayısını hazırlarken üstünde durduğumuz konulardan biri de buydu: Bilimi motive eden şey gerçekte nedir? Ve ruhsal arayışı motive eden şeyden ne açılardan farklıdır? Özellikle bazı insanlar, söz ettiğimiz E. F. Schumacher veya Huston Smith gibi düşünürler örneğin, Descartes’ın ve Newton’un fikirlerinin hakim olmasıyla birlikte bilimsel devrim başladığından bu yana bilimin yaklaşımının tamamının doğayı veya dünyayı kontrol etmeye çabaladığını düşünmekte. Söz konusu eleştirmenler bilimin en derin hakikatleri keşfetmek için gerçek bir araç olup olamayacağını sorguluyorlar çünkü bilimin, yanlış nedenlerle

bilme arzusundan kaynaklandığını düşünmekte. Siz de bilim dünyasının tamamen içindesiniz, pek çok bilimciyi tanıyor, pek çok konferanslara katılıyorsunuz, etrafınız bilimle ilgili şeylerle çevrili ve belki siz de kendinizde bu motivasyonla uğraşmaktasınız. Bununla ilgili deneyiminizden söz eder miydiniz?

AG: Evet, bu çok ama çok iyi bir soru; bunu çok derinden anlamamız gerekiyor. Mesele şu ki, bu arayışta, daha önce sözünü ettiğimiz “Fiziğin Tao’su” ve “Dans Eden Wu Li Ustaları” gibi kitaplar da dahil olmak üzere bilimin bu özel arayışında, bu materyalist dünya görüşü içinde ruhsallık kabul edilmiş olsa bile, Tanrı yalnızca tanrısallığın içkin unsuru olarak görülmektedir. Bu, şu anlama gelir: Tek bir gerçeklik vardır, demişsinizdir. Yalnızca tek bir gerçekliğin –maddesel gerçekliğin– olduğunu söylediğinizde, maddeyi ruhsallıkla doldursanız bile yine de hala tek bir düzeyle ilgilenmekteyiz ve aşkın düzeyi görmezden geliyorsunuz, demektir. Dolayısıyla da madalyonun yalnızca bir yüzüne bakıp, diğer yüzünü ihmal etmekteyizdir. Ken Wilber bu noktayı çok ama çok iyi açıklar.

Öyleyse, yapılması gereken şey, tabii ki, diğer yüzü de bilime dahil etmektir ve bu yapıldığında, bilimin kara lekesi de yok olacaktır. Şimdi, kendi çalışmam öncesinde, bu dahil etme işinin çok örtülü bir şekilde yapılmış olduğunu sanıyorum. Teilhard de Chardin, Aurobindo veya Teozofi Hareketinin kurucusu olan Madam Blavatsky gibi kişiler böyle bir bilimin gelebileceğini görmüşlerdi ama pek azı bunu gerçekten gördü.

Dolayısıyla, benim yaptığım şey yüzyılın başlarında ortaya çıkmış bu vizyonlara gerçeklik kazandırmak oldu. Ve bunu yaptığınızda, bilimin şuurun asliliğini temel alabileceğini gördüğünüzde artık bu kusur ortadan kalkar. Başka bir deyişle, bilimin yalnızca ayırım olduğuna ilişkin kara leke silinir. Materyalist bilim ayırımı bir bilimdir. Oysa yeni bilim dünyanın maddesel yanının var olduğunu, ayırımı hareketin de gerçekliğin bir parçası olduğunu ama yalnızca bir parçası olduğunu söylemektedir. Ayırım vardır ve sonra bütünleşme vardır. “Kendini Bilen Evren” adlı kitabımda bilimsel çabanın tamamını kahramanın yolculuğu olarak tanımlamamın nedeni de budur. Dört yüz yıl kadar önce Galileo, Kopernik, Newton ve diğerleriyle birlikte ayırıcılık yelkenini açıp ayırım hedefli ayrı bir yolculuğa koyulduk, demiştik ama bu, kahramanın yolculuğunun yalnızca ilk kısmıdır. Derken kahraman keşfeder ve geri döner. Bu yeni düşünce sistemi aracılığıyla tanık olduğumuz şey de kahramanın geri dönüş yolculuğudur. □

<http://www.amitgoswami.org> web sayfasından çeviren: Yasemin Tokatlı

Metapsizik
Tetkikler
ve İlimi
Araştırmalar
Derneği

İnsanlığı
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

DUYURU

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN

<http://new.livestream.com/bilyay>

BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMIŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

AKIŞ

Kozmik Gemi

Alpaslan Cebbaroğlu

BİR zamanlar kozmik bir gemide, kozmik bir okyanusta yüzüyordunuz. Sonra bir gün aşağı denizlere inme vaktiniz geldi ve geminiz aşağı denizlere yol aldı. Aşağı denizlerde yol alırken sular çekilmeye ve seviyesini düşürmeye başladı. Geminiz bir dağın tepesine oturdu. Oradan, bir iken çoğaldınız, yayıldınız dağın eteklerine ve vadilere, ovalara indiniz, dere kenarlarına indiniz, inebildiğiniz kadar indiniz.

Fakat bir gün geldi ki, yukarı okyanuslardan aşağılara sular akmaya başladı. Sular birikmeye, biriken sular birbirleriyle birleşmeye ve yükselmeye başladı.

Dağdaki gemi unutulmuş, bilinmez olmuştu.

Sonra baba çağırdı, dedi ki; evlatlarım, sular yükseliyor, gemiye geri dönün, gemiye geri dönün, gemiye geri dönün.

Sular yeterince yükseldiğinde gemi oturduğu dağdan hareket edecek ve yeniden yukarıdaki kozmik okyanusa dönecek.

Evlatlarım, siz gemiden dağın eteklerine inmeden önce, bu vaktin geleceğini söylemiştim. Bu vakit geldi. Hatırlayın. Sesimi duyun ve gelin.

□

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

03 EYLÜL Olaylar, Olayların Dili ve Gözlem..... Alparslan SALT

10 EYLÜL Kader Ve Özgür İrade Ümit ÖZDEMİR

17 EYLÜL Anadolu Mistisizmi Ve Aşk..... Defne ÖZYİĞİT

24 EYLÜL Varoluşun Aynasında Kadın..... Pervin AHMEDOVA

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/6 Beyoğlu - İSTANBUL • Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45 •

Faks: (0212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

03 EYLÜL Atalarımızın Mirası ve Şifalanma..... Oya EMİR

17 EYLÜL Beklenti M. Tevfik ARPACI

Yer : 1456 Sok. No: 92 Yaşar Apt. K: 4 D: 7-8 Alsancak İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17

e-posta irader@irad.org • www.irad.org

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Sıcak Hava Koşulları Sebebi ile Konferans Yapılmayacaktır.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 ADANA • Tel: (0531) 950 26 52

e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: İSTANBUL'DA SALI KONFERANSLARINA VE DİĞER İLLERDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.

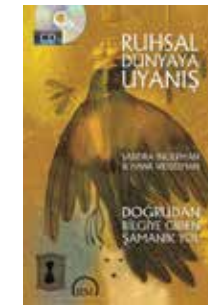
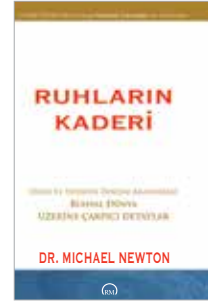
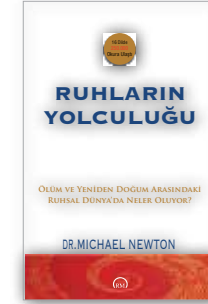
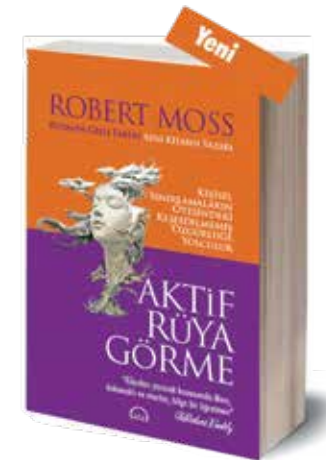
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay Yayıncılık/Ruh ve Madde Yayınları Fiyat Listesi

<i>12. Gezegen:</i>	<i>Küresellik:</i> Cengiz Çevre.....7 TL
Zecharia Sitchin.....35 TL	<i>Ölüm Sonrası:</i> Colin Wilson.....22 TL
<i>300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:</i>	<i>Öteleme Geçerken Gördüklerimiz:</i>
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz.....15 TL	Sir William Barrett.....8 TL
<i>300 Soruda Ölüm ve Ötesi:</i>	<i>Psikolojik Yorumlar Cilt 1 (Gurdjieff ve Ouspensky Üzerine):</i>
Alparslan Salt.....15 TL	Maurice Nicoll.....27 TL
<i>Aktif Rüya Görme:</i>	<i>Psikik Korunma:</i> Fadime Çelik.....25 TL
Robert Moss.....38 TL	<i>Ruhların Kaderi:</i> Michael Newton.....40 TL
<i>Beyaz Kartal /Güzel Hayatı Yaratmak:</i>	<i>Ruhsal Alemin Işığı:</i> Silver Birch.....10 TL
Beyaz Kartal.....6 TL	<i>Ruhsal Dünyadan Mesajlar !!!:</i> Dr. K. Nowotny...10 TL
<i>Çağlar Boyu Uçan Daireler:</i>	<i>Ruhun Güçleri:</i> Leon Denis.....8 TL
Bilyay Vakfı.....9 TL	<i>Şamanik Yolculuk:</i> Sandra Ingerman.....20 TL
<i>Çocukların Unutulan Dili:</i>	<i>Şamanik Yolun Çalışma Kitabı:</i> Leo Rutherford.24 TL
Lillian Firestone.....17 TL	<i>Sevinç ve Güzellik Aletleri:</i> Albert Pauchard.....7 TL
<i>Fallar:</i> Walter B. Gibson–Litzka R. Gibson.....9 TL	<i>Şifa Çemberinden Bakış:</i> Leo Rutherford, Ma.....24 TL
<i>Geleceğin Felaketleri:</i> Alparslan Salt.....7,5 TL	<i>Sirius Gizemi:</i> Robert Temple.....50 TL
<i>Gerçek Dünyadan Manzaralar:</i> G.I. Gurdjieff.....20 TL	<i>Tekrardoğuş 3. Cilt:</i> Bilyay Vakfı.....13 TL
<i>Gerçek Varlık Ruhur:</i> Leon Denis.....8 TL	<i>Umut Habercileri:</i> Paola Giovetti.....12 TL
<i>Günlük Sofroloji:</i> Jean Yves Pecollo.....10 TL	<i>Yaşayan Zaman ve Zamanın Entegrasyonu:</i>
<i>Hayatlar Arası Hayat:</i> Michael Newton.....30 TL	Maurice Nicoll.....18 TL
<i>Hinduizm:</i> Swami Nikhilananda.....15 TL	<i>Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları:</i> J. G. Bennett...8 TL
<i>İçsel Gerçeklik:</i> Paul Brunton.....10 TL	*****
<i>İki Dünya Arasında:</i> F. Wiedemann.....14 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19..... 10 TL</i>
<i>İlahi Nizam ve Kainat "1954 Türkçesi":</i>	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....18 TL</i>
Bedri Ruhselman.....25 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....20 TL</i>
<i>İlahi Nizam ve Kainat "Günümüz Türkçesi" Karton</i>	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....22 TL</i>
Kapak: Bedri Ruhselman.....25 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....26 TL</i>
<i>İlahi Nizam ve Kainat Terimler Sözlüğü:</i>	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....30 TL</i>
Alparslan Salt/Cem Çobanlı.....27,50 TL	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....34 TL</i>
<i>İntegral Partnerlik ve Cinsellik:</i>	<i>Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44..... 40 TL</i>
Martin Uçık.....40 TL	
<i>İsa Kesimde Mi Öldü? Siegfried Obermeier.....8 TL</i>	
<i>İşığa Giden Dönüşüm Yolculuğu</i>	
Kaia Nightingale.....28 TL	
<i>Kader Sorunu:</i> Leon Denis.....13 TL	
<i>Kutsal Tesirler:</i> John G. Bennett.....8,5 TL	

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı:</i> Murry Hope.....12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa:</i>
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.....15 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!:</i> Janet Cunningham,
Michael Ranucci.....12 TL
<i>Dünya'ya Mektup:</i> Elia Wise..... 16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı:</i>
Judith Stanton, Pat Rodegast.....18,5 TL
<i>Excido:</i> Aysun Bitir..... 10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işımlar:</i> Wilton Kullmann..... 10 TL
<i>İçten Yaşamak:</i> Sri Aurobindo ve Anne..... 13 TL
<i>Kainatın Masalı:</i> Zeynep Zahal Camat..... 14 TL
<i>Kıyamet Kitabı:</i> Zeynep Zahal Camat..... 10 TL
<i>Masumiyete Dönüş:</i> J. M. Schwartz..... 16 TL
<i>Mong:</i> Hendrick Vannek..... 10 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta..... 20 TL
<i>The Divine Order And The Universe:</i>30 TL
Bedri Ruhselman
<i>Zararlı Işımlardan Korunma:</i> W. Kullmann..... 11 TL

ilâhî Nizam ve Kâinat Okumaları

ONLINE/PERCULUS

**PAZARTESİ
GÜNLERİ**
Saat **21.00'**de
**DEVAM
EDİYOR**

ilahinizamvekainatonline@gmail.com

adresine katılmak istediğinizi mail ile belirtmeniz yeterli...